

rünk téged, hogy a' miképpen
érszaka a' szeretéssel minden el-
fedetik és el rejterik: azon-
képpen te-is a' te nagy kegyel-
meiségeddel fedezd-el és te-
mesd-el minden mi bűncioket,
hogy mi azok miatt a' te színed
elől el ne vesszünk. Adgy
nyugodalmat és nyújts vigaszt-
lást minden betegeknek és ki-
sértet miatt kesergő sziveknek.
A' mi Urunk János Christofnak
általá, a' ki minket így tanított
könyörgeni.

Mi Atyánk ki vagy, Ő

V E G E.

ő Testámentomi Köny-
veiből edgybe szedegettetett

Ahitatos

KÖNYÖRGE- S E K.

*Mellyeket Belgiomi nyelv-
ből, Magyar nyelvre fordított*

SZOKOLYAI ISTVAN.

COLOSVARAT

Nyomt: SZENTYEL MIHALY
által. 1672.

1 Joh. cap. I. v. 8, 9.

Ha azt mondgyuc hogy nincsen
bűn mi bennűnc, magunkat meg-
csallgyuc, és igazság mi bennűnc
nincsen

Ha meg-vallgyuc a mi bűneinket,
hiv és igaz az Isten, hogy-meg-bo-
csássa mi-nekűnc a' mi bűneinket,
és meg-tisztítson minket minden
hamisságtul.

Psal. 25. v. 7.

Az én iffiuságomnac bűneiről, és
az én vétkeimről meg ne emlekez-
zél; hanem inkább Uram a' te ir-
galmaságod szerint, emlekezzél.
meg én rolam, a' te jó-vóltodert.

AZ OLVASOHOZ.
tál-fel, hogy szivednec indu-
latit magadtul-is a te Urad
Istened eleibe akaratodnac
elégsege szerint ki-önthes-
sed; áldgyad az Urat éret-
te, és e' kisded könyvetskét,
hadd-meg a gyengébbec e-
lőtt való becsületiben, hogy
botránkoztatás nélkül jár-
hass az Ur útáiban. Légy
egessegben.

Szokolyai István.

A 3

Kő-

Az Kegyes Olvasónak.
Istenül kegyelmet, &c.
kívánok !

Kegyes Olvasó ; Az
Élő Istenhez buzgó szív-
ből nyújtattatott Kőnyörgé-
seknek hasznos voltáról,
nem alitoc lenni olly keresz-
tyén embert , a ki kéteiked-
néc : mert a keresztyén lé-
lec az Istennel különben nem
beszélhet, hanem csak szin-
tén a töredelmes szívűi bár-
mazott Kőnyörgésekben , és
ezekben nyerheti-meg-is az
Az Isten-

AZ OLVASOHOZ.

Istennec mindennémű aldo-
mását, melyekben fekszik a
mi kereszt-yénségünknek e-
gész-szen való fundamento-
ma. Minek okáért hogy-ha
a könyörgésnek lelkével oly
bőségeffen meg nem ajándé-
koztattál, hogy könyv nélkül,
a te erőtlenségedből esett fo-
gyatkozotságidnac Istentől
való bocsánatját lelkednek
bűneiden való bánkodása
sz-rint kérbessed, a mit e' kis
könyvetskével érsz, fordí-
tsad a magad hasznára. Ha
pedig a Szent Léleknek an-
nyi ajándékával ruháztat-
tál.

KÖNYÖRGÉS.

A' Moses első Köny-
véből.

I.

1. Panaszolkodás az Isten ha-
ragjánac viz-özönin melyet a' mi
bűneinkért mi reánc szokott önteni.

2. Könyörgés a' bűn bocsánat-
tyáért, és a' Szent Lélec vigasztaló
kegyelméjért.

Indehato és könyö-
rűlő kegyelmes I-
sten, a mi Urunk Jé-
sus Christusaak di-
csőseges Szent Atya. Imé,
mint-ha ugyan szeminkel néz-
nénk a' mélyseges örvények fe-
jeinek

jelnek fel-fokadozását, *a*, a' te
bűntetési doek habjai úgy men-
tenek által mi rajtuk. El-an-
nyira, hogy annyi báraz környű-
lőünk nincsen, az hová egy
galamb le-szálhatna, és az ő lá-
bainak nyugodalmat találhatna,
mint régenten a' bűnöknek ő.
zóniben, *b*. Es mit tehetünk
ez ellen, mert ez az Uról va-
gyon. *c*. Mit szóljunk és mivel
igazítsuk magunkat? Az Isten
móloti talált a' mi bűneinknek,
mint a' Jos ph Bátyainak meg-
bűntetésében, *d*. De mi ezeket
a' mi bűneinket felette igen bán-
nyuk és ezeken a' mi szívünk
felette igen meg-szomorodta-
nak. minek-okáért légy kegyel-
mes mi hozzánk, és a' mint az
Abel áldozatját tekintéd, *e*, te-
kiats akképpen minket-is, amaz

te Bárányodnak az Ur Jésus
Christusnak áldozatjában, ki
é világnak bűneit el-vőte, és
illatozzad azt a' drága illatot,
mellyel ő a' keresz-fán mi éret-
tünk áldozott, a' mint illatozád
a' Noé áldozatját, *f*, hogy a'
te haragod ismét meg bűnven
a' mélyseges Örvényeknek fejei
bé zároktassanak. Küld-el mi
hozzánk a' te galambodat a' Sz.
Lelket, hadd hozzon minékünk
meg-örvendeztető Olaj-fa leve-
lét: küld-el mi hozzánk az é-
let adó és bűneinket meg-vidá-
mitó Vigasztalót, hogy mi a' te
nagy kegyelmességedről sem-
mit ne kétkedgyünk: Mert
te vagy amaz bűség, és igazság,
a' ki el nem hadis mind addig-
is minket, míg bé nem tellyesi-
ted a' mit minékünk szólottál,

g, Oh Uram zárd be az ajtót
mi utánunk, hogy a vizek el ne
nyeljenek minket, és a' lok ve-
sedelmek habjaitól hánkodo se-
gény hajóskán, hatalmat ne ve-
gyenek, h.

Serkeny-fel Uram, és tekint
mireánk, a miképpen tekintettel
Abrahámra, midőn az Ő szerel-
mes fiát nagy engedelmeffel
meg akarná áldozni, az hegyen
mellyet Ő néki mutatál. i, En-
gedd minékünk is, te rajtad azt
az áldott győzedelmet mellyet
Jácobnak engedél, és hallanunk
azt az áldást, mellyet Jácobbal
hallatál midőn Ő te veled küz-
dött, k. Oh szerelmes Atyánk,
vagyon megtenéked egy áldá-
sod! áldgy-meg azért Ő szerel-
mes Atyánk, l, és a' Szent Lé-
leknek meg-éllelő mennyel-
har.

báborodott síveinknek belső si-
ralmit és bánatit ezzel, hogy
még te é mostani életünknek
rövid de kegyes idejét, a' bo-
moruságbul meg-vidámitod, és
minket amaz mi igaz házákba
az örök életre be-vezérlsz.
Adgyad annak-okáért, kegyel-
mes Atyánk, hogy amaz min-
den hívők Atyával az Abra-
hámmal készen és jó kedvel
hadgyhassuk-el é világot, b, ne
tekintstünk hátra a' mi világi ja-
vainkra, a' Lóth Patriárcha fe-
leségével, c, hanem inkább csak
azt a' gazdag örökséget, mel-
lyet a' mi hűséges Josephünk és
szerelmes atyánkfi, az Ur Chri-
stus, az Ő kegyes kin-szendési-
vel, és sanyaru halálával szerzett
minékünk,) viselhesstünk seme-
ink előtt, d, és a' Jácobnak c-
zen

zen az igaz lajtorjáján, az Ur
Jésus Christuson, úgy mint igaz-
ságnak után te hozzád érhes-
sünk.

Oh mi Urunk Istenünk! te
halgattad-meg a' szomjuhoz
kiféd Ismaélnek kiáltását, mi-
dön az ő anyja őtet, (szomju-
ságnak idején,) egy fa alatt le-
tévén, el-bagya, te mutattál egy
forrást néki, hogy a' szomjuság
miatt meg ne halna, e, ekkép-
pen halgass meg minket-is; mu-
tass és adgy nekünk eleven for-
rásból-folyó élő-vizet, hogy mi
a' lelki szomjuság miatt el ne ves-
sünk.

Midőn pedig a' mi életünk-
nek utolsó órája a' szomoru halál
akarja minékünk sülni, mint
régente a' felid Ráchel a' szony-
nak, a' mi lelkeinknek testeink-
ből

barmatyában csöppents mire-
ánk-is. El-felekezék az A-
gyptomi Pohárnak a' tömlés-
ben nyomorgó Jösepbről, m, de
te ne felekezzél-el mi ro'unk
kegyelmes Istenünk, sőt inkább
emlekezzél-meg kegyelmessen
rolunk, a' mint meg-emlekez-
tél a' Bárnában sorongo Noéról,
n, és Atyai tetbéledből vezé-
relly-ki minket a' mi bűneink-
nek fáradtsággal és nyomoruság-
gal tellyes bárkájából az örök-
ké való nyugodalomnak meze-
jére, hogy ott tégedet örökké
áldhassunk és dicsérhessünk, a' te
szerelmes Fiad, az Ur János Chri-
stus által: * a' ki minket ek-
képpen tanított könyörögni.
Mi Atyánk, &c.

a Gen. 7. vers. 11. b cap. 8.
v. 9. c c. 24. v. 50. d c. 44. v.

16. c c. 4. v. 1. f c. 8. v. 21. &
v. 11. g c. 28. v. 15. h c. 7. v. 10.
i c. 22. v. 14. k c. 32. v. 28.
l c. 27. v. 38. m c. 40. v. 23.
n c. 8. v. 23.

I I.

1. E' világi bujdosásunknak boldogságai.

2. Könyörgés. a' tiszta indulatból való bátorságos és advefféges kimulásért.

MI Urunk Istenünk, a' mi bujdosásunknak esztendőnek napjai kevesek, és felelő nyomorúságosok voltak, és nem érték a' mi atyáinknak életének esztendőinek napjait, a' mellyekben űk bujdosának, a' Mind-azáltal ugyan, még-is biztatunk és vigasztalljuk a' mi fel-

hábor

ból való ki-költözésére, f, akkor-is légy jelen a' te Szent Lelkednek vigasztalo erejével, hogy Istenünket örömmel végezhesd el, és a' Jácobbal a' te idveffétedet várván, csendesen mulhassunk-ki. Küld-el mi hozzánk a' te mennyei Szent Angyalidnak seregét, hozzád menő útainkban, bátorságos erősítésünkre, a' mint Jácobbal eselekedtél, g, hogy minket az ő kezeikben hordozzanak, és őrizzenek. Nyisd-meg minékünk a' menyorságnak kapuját, hogy mi te hozzád örömmel és győzedelemmel el-érkezhessünk, a' mi lelkeinknek meg-újulásával színről-színre nézhesünk, és dicsírhessünk, a' mi Urunk Jézus Christusnak általa.
* Amen.

a Gen.

a Gen, cap. 47. v. 9. b c. 12.
v. 5. c c. 19. v. 26. d c. 28. v. 12. e c.
21. v. 15. f c. 35. v. 17. g c. 31. v. 1.

I I I.

A' Mojzes második Köny-
véből.

1. Panaszolkodás az Isten hi-
veinek, az elő s' hátra kerengő út
felett, mellyen az Isten e' világnak
pusztáiban őket kerengősen hordoz-
za: és a sok nyomorúságoknak ke-
serű vizei felett, mellyekből őket i-
tattya.

2. Vigasztallás magokat az
Ur Christushoz való kegyelemmel
azzal az elő-Fával melly által min-
denek meg edesíttetnek.

3. Könyörögnec az hitnek ne-
velkedéséért, és a békefésztűrésnek
az örök

az örök életre be-jutásukig való
meg-tartásáért.

Mindenható és könyörülő
kegyelmes Isten, a' mi U-
runk Jéhus Christushoz örökül
fogva való Atya, te miokat nem
visz egyenesen arra az helyre,
a' mellyre ottan-ottan közel ju-
tunk, hanem e' világnak felette,
igen kerengős úain bódos sz-
miokat, nem a' tő-ömben mint
régente az Izraél fiait a' pusztá-
ban, a' melly sok ideig való ke-
rengéstűkben, a' mi úi dolga-
inak keménysége miatt tel-
lyességgel el-bágyattunk, és el-
erőtlenedtünk, el-annyira hogy
sem tovább nem láthatunk, sem
többet nem halhatunk. az A-
gyptomi kemény b'lgálatban,
erejek szakadt Izraélitáknál. b,
A' mi nyomorúságiainak vizei
B olly

olly keserűek, hogy mi azokat
továb immár nem ihatyuk, e.
De te erős irgalmas és kegyel-
mes Isten, nagy irgalmaságu és
igasságu, késedelmes az harag-
ra, ki meg tartod irgalmaságo-
dat ezer-iziglen, el-véssz az ha-
misságot, a' vétkeket, a' bűnt: d,
Ki annak felette a' mi lelkeink-
nek igaz orvosloja vagy; ugy-
mint ki az embernek fájat te-
remtetél, ki az embert némává,
siketté, látová, és vakká teheted;
e, nyisd-meg a' mi fájainkat,
szíveinket, szeminket, és füle-
inket, hogy mindenecket igazán
látbassunk, halbassunk, érthet-
sűnk, és beszélhesűnk. Mu-
tassd-meg amaz életnek Fáját
minékűnk, melly által a' mi ke-
serű vizeink meg-édesűllyenek,
és mi meg-újjúlunk, f. Tekints-
bé a'

bé a' mi szíveinkbe, és kacsolly
hozzád minket, a' miképpen te-
kintetted a' te népedre, és hova
továb-továb nevelkedik a' mi
terhelőknek nehéssége, nevel-
lyed az hitet annál inkább és a'
szivedésben való álhatatosságot
mi bennűnk, g. Egűnk, szerel-
mes Istenűnk, (mint a' Mojsé-
stől láttatott csipke-bokor,) h,
de kérűnk, ne hadgy meg-
emésztetűnk! hanem inkább a'
tűznek közepette-is találtaffunc
meg-tisült aranyaknak. Ad-
gyad, hogy émi larúinkat, az
az, a' testnek indulatit, egészen
le-vetkezhessűnk, hogy mi a' te
szent hegyeden a' te tekinteted
előt bátorságossan meg álhas-
sunk. A' míg pedig a' mi nyomor-
úságinknak útait kerengűnk,
bordozz minket a' te jó Angya-
lódnak

lodnak vezérlése által; i, és te
járj mielőttünk nappal, felyhő-
nek oslopában, éjjel pedig tűz-
nek oslopában, hogy mi az igaz
úrról máshová re, tántorod-
gyunk, k. De mindenek felett
akkor, a' midőn a' mi utolsó el-
közelítésünk kor, az halálnak
keféré tengerére jutunk, a' po-
kolbéli Pharahonak seregeitől
ostromoltatunk, l, és a' temér-
dek fétéségektől környűl fo-
gattatunk, ő mi bűséges Iste-
nünk, támasz világosságot mi
környűlőünk, a' miot az Izra-
ē fiai környűl támasztál a' Go-
sennnek határiban, m. Ötöd-
meg a' mi ajtajinknak küszöbén,
amaz Istennek Bárányának vé-
rével, hogy a' megölő-Angyal
mi mellettünk, el-mennyen bé-
kével. Válassz két felé a' ten-
geit,

gert, a' te hatalmas karodnak
ereje által, és engedgyed hogy
mi bátorságostan és minden fe-
lelem nélkül báraz lábbal me-
hesűnk által, és láthassuk a' te
szemíddel való cselekedetidet,
n. Végy-fel és hordozz minket
sas keletyűnek szárnyaia, és
emelly minket a' magasságba,
o, hogy mi a' mi halálunknak
idején (melly halálunk egyéb a-
ránt rettegető ugyan mint a'
Mojtes vésszéjéből támadott kí-
gyó, p,) csendessen és vig. bivel
el-alugyunk, el-változzunk, és
ekkeppen nagy örömmel és vig-
orczával e' sok siralomnak kele-
rű tengeréből az idvelségnec és
örök életnek sok obajtálokkal
kivánt csendes rév-pariyára ki-
szálhassunk; az bolott mi, (tér-
gedet a' te szent hegyeden mind
B, örök,

örökké színről-színre nézvé,)
világoskodgyunk és tündököl-
lyünk, mint a' Moses orczája,
midőn ő te veled az hegyen 40.
nappal és 40. éjjel vala, g. avagy
inkább mint a' fényes Nap és az
égnek villámása, a' mi Idvezítő
Jesús Christusunknak érdeme, és a'
Szent Léleknek határozó munkál-
kodása által. * Amen.

a Exod. cap. 13. v. 18. bc
6. v. 13. cc. 15. v. 23. dc. 34.
v. 6. 7. ec. 4. v. 11. fc. 15. v.
25. gc. 2. v. 25. hc. 3. v. 2.
ic. 23. v. 20. kc. 13. v. 21. lc.
14. v. 10. mc. 10. v. 23. nc.
14. v. 13. 21. oc. 9. v. 4. pc.
4. v. 4. q c. 34. v. 30.

I V.

I V.

A' Moyses harmadik Könyvéből.

1. Panaszolkodás az Istennek
sokféle ostoni felett.
2. Könyörgés a bűn bocsánatért,
és a meg-büntetésnek el-távoztatá-
sáért

O Mi Urunk, iglaságnak I-
stene, te sanyargattad-meg
a' te népedet, az Izraelt, midőn
ő a' te beszédedhez, nem akar-
na engedelmeséggel lenni. En-
nek-okáért te őtet meg látoga-
tád, meg-emészto dögös beteg-
séggel, és hideg-leléssel, mel-
lyek az ő orczáját meg-emésze-
ték, és minden ő kezek munká-
ja el-vezne, a. Ugyan ezen
igaz ítéltsednek keserves osto-

B 4

ra

ra szállott mostan mi reánk-is,
mert felente nehéz betegségek-
kel sanyargatsz beontunket; mi-
vel hogy mi is a te beszédedhez
engedetlenség voltunk, és szive-
inknek örömében és vigasságá-
ban tégedet nem szolgáltunk,
holott mindennemű áldomási-
dal bűvölkedtünk, b. De, ó
kegyelmes Ur, légy kegyelmes
mi hozzánk, a' te szerelmes Fi-
adnak, az Ur János Christusnak
kedvéért: illatozzad kedves-
sen az ő egykerel végezett örö-
kös áldozatiát, és ezért végy
kedvedbe ismét beontunket; és
mivel hogy ő az átkot egyszer
a' kereszti fán magára vállalta,
hogy minket az átok alól ki-
venne és meg-áldana, emlékezi-
zél-meg az ő éretünk el-viselet
keserves szenvedéséről. Oh ba-

talmas

talmas Istenünk, terj mi hoz-
zánk ismét, és szállj-bé a' mi fi-
veinkbe Anyai országglásoddal
és oltalmazásoddal, a' mikép-
pen tértél a' te benned bizodal-
mát helyheztető népedhez, hogy
a' te Lelked elől elnevetessünk.
c, Adgyad minékünk, hogy a'
János Christusban való hitünk-
nek eleven tüzze, mellyet te im-
már egyszer fel-gyújtottál a'
mi hűveinkben, a' te kegyelmed-
nek nagy voltából mind végig-
len gerjedezzen, és soha el ne
aludgyék; d, hogy mi álhatat-
os és kész vigyázásban találta-
ván, midőn amaz mi igaz vő-lei
gényünk el-jűvénd, ő elcibe bá-
torsággal ki-mehessünk, és
az ő örömébe ő véle edgyütt-
bé-mehessünk. * Amen, A-
men.

B 5

a Lev.

a Lev. cap. 26. v. 16. b c. 28.
v. 47. c c. 26. v. 11. d c. 6. v. 13.

V.

A' Mojses negyedik Könyvéből.

1. Az Isten jó voltának dicsőre-
ti.
2. Az hálá-adatlanságért reánk
származott boldogtalanságnak
megvallása.

A' mi reánk, és a' mi fiainkra á-
radando kegyelemért való könyör-
gés, amaz fel-emeltetett ércz-ki-
gyonac nevében.

Mindenható Isten. ki min-
den te dolgaiddban csudá-
latos Ur vagy, és ki a' te népe-
det régenten mennyei kenyérrel
tápláltad, és az erős kő-síklából
ki fo

ki folyt vézzel itattad, a, és
annak felette, mindenek felett
fel-magasztaltad és szentelted;
mi jó ismerjünk és szíveinknek
belső indulattyaiból meg-is val-
lyuk, hogy mi a' te szentséges
nevedet hitetlenségünkkel és
békérelenségünkkel igen meg-
ferteztettük, és a' kő-síklát a'
Mojsesrel két ízben ártottuk-
meg az ~~mi hitetlenségünknek~~
veszsejével, b, és a' mi útunk-
ban a' te néped-ként meg unat-
koztunk, meg tűnnyultunk, re-
stültünk, és versengők-ké lő-
tünk: c, Minck-okáért te-is
meg-haraguntál mi reánk, mint
Mojsesre a' te szolgádra, kit az ő
könyörgésében, midőn amaz
jeles földet látta, meg nem hal-
gatád, hanem ezt mondád neki:
Légyen elég azt látnod tenéked: Ne
szólly

szólly énnékem többet a' felől, d.
De oh Uram ! felejts-el a' mi
fogyatkozásinkat : bordonn ke-
zeidben minket, mint a' jó dajka
avagy inkább mint az édes anya
bordonna az ő kedves magzat-
tyát, mellyet méhébe fogadott
és fájdalommal sűlt è világra, e.

Légy kegyelmes a' mi bűne-
inknek, a' te irgalmasságodnak
nagy volta szerint, és halladd
meg mi velünk-is ama' te Atyai
szájadból származott vigasztalo
beszédet: *En ténéked meg-kegyel-*
meztem, à te beszéded szerint, f,
ama' minékünk békességet ber-
ző edgyetlè egy Fiadnak az Ur
Jófus Christusnak kedvéjért, ki
a' pusztában fel-emeltétett ércz-
kigyo módgyára, g, a' magas
kereszt fának oltárán meg-ál-
doztatott, és minket hozzád
békél-

békéltetett, meg-gyógyítván
bennünket, nem különben mint
Ááron, a' csapástól régenten à te
népedet. h. Aldgy meg min-
ket, és őrizz meg minket; vi-
lágosíts meg a' te orczádat mi
rajunk, és könyörűlly mi raj-
tunk; fordítsa az Ur az ő or-
czáját mi reánk és adgya az ő
békességet minékünk, i. Oh
Uram, kések volnának à mi ke-
relmes atyánk fia, de pinsen-
tebetségek, a' mi segedelmünk-
re, magokat sem segítetik : te
vagy egyedül a' ki minket segít-
hetsz. Nem rövidült meg a' te
kezed, tégy jól annak okáért
mivelünk ; k, légy minékünk
szemünk, és a' te kezéd forog-
jon mi mellettünk, ama' mi erős
és balálban semben állando har-
czunkban, holott a' mi bűnök
trom-

trombitájának szavát meg-hal-
ván az egek felé igazodhassunk,
és a mi Urunknak hozzánk mu-
tatott nagy szerelméről akkoron-
is álhatalóssan meg-emlekez-
hesünk. Hogy ekképpen egy-
szer meg-halván, amaz minden-
testnek útára bátorságóssan me-
hesünk, az holott a' mi kopor-
sainkba, (mint valami zöldel-
léséből meg hervadt ágak,) bé-
réteivén, csendesfen nyugod-
hassunk. Ezt eselekedgyed mi
velünk, ô csudálatos erős Isten,
hogy mi és a' mi szerelmes mag-
zatink, (fiaink, rokonságink,)
kiktől ez életben nagy kegyel-
sen válunk-meg, juthassunk te
elődbe, ama' soha szomorú időt
nem érő kedvesfen csillámló
nyári napra, az holott ismét meg
zöldülvén és mint az Ááron-
vesz

veszszeje meg-virágozván, l, ô-
rökké való nemes és édeséges
gyümölcsőket teremthesünk,
a' mi Urunk Jêsus Christusnak
általá. * Amen.

a Num. cap. 20. v. 11. b ibid.
c c. 21. v. 5. d Deut. c. 3. v. 26.
e Deut. c. 1. v. 31. f Num. c. 14.
v. 19, 20. g c. 21. v. 9. h c. 16.
v. 47. i c. 6. v. 24. k c. 11. v.
23. l c. 17. v. 8.

V I.

A' Moses ötödik Köny-
véből.

1. Hálá-adás, az Atyai meg-
látogatásért.

2. Dicsiret a' Christusban né-
künk adott Isteni kegyelemért.

Kegyel-

K Egyelmes Istenünk, a' mi Urunk Jésus Christu'unkban szerelmes Atyánk, noha te minket sullyos ostoroddal látogatnál ugyan-meg, és keresztet vetettél mi reánk; mi mindazonáltal bálá adással magasztaljuk a' te drágalatos nevedet, siveinknek belső tudulattyából: hogy te minket ugyan még is csak atyaikeppen, és emberierőnknek el-szenvedhető volta szerint látogatsz; nem akképpen mint Core, Dathánt, és Abiront, látogattad, kiket igaz ítéledeből a' föld el-nyele, és elevenen a' pokolra szállának, a. jól ismerjük, hogy nem a' végre sanyargat bennünket, hogy elvesels, hanem hogy meg-alázz, és nyilván legyen mindenek előtt, hogy mi vagyunk a' mi fiaink-

veinkben, b. Vagyunk mi nékünk-is, ó bűséges Atyánk, olly vigasztalo reménségünk te bened, hogy te a' mi sanyarusággal tellyes fáradságos útainkat, Atyai szánakozással meg-elegeted, és hogy te mi velünk léless, és maradj mind addiglan, a' mig minket a' mi te ítéled megígértet hazánkba, amaz örök életnek igaz vezére, a' mi Urunk Jésus Christus által be-vezérless. Annak-okáért nagy örömmel és izveinknek belső szerelméből énekellyük, (még a' mi nyomoruságunknak közepette is tegede dicőrvén,) a' Mojsésnek ama' hálá-adással tellyes nemes énekét: Boldog vagy Izrael, kicsoda ollyan nép mint te? melly áldott nép vagy te! ki az Uról idvességet nyer-

C

tel,

sél, ki a' te segedelmednek pai-
sa, ki a' te dicsőségednek fegy-
vere: c, Őnéki legyen dicsőret,
tisztesség, és dicsőség mostan-
tul fogva mind örökké. * A-
men.

a Num. c. 16. v. 32. b Deut.
c. 8. v. 2. cc. 33. v. 29.

V I I.

A' Josué Könyvéből.

1. Panaszokodás a' nyomoru-
ságoknak teljes mértéke felett.

2. Könyörgés a' nyomorúságok-
nak el-fordításáért és az Ur Chri-
stus által a' mennyei Jérusálemből
való bevezéreltetésért.

MI mennyel Atyánk, oh Ur
Isten: ki-áradtanak a' mi
nyomorúságoknak nagy zugá-
sal hány-

sal hánykodo habjai a' Jordán-
nak minden partjai felet, a. U-
gyan-is tulajdonságod ez tené-
ked, hogy minek előtte a' te vá-
lasztott fiaidnak meg-akarod
segedelmedet mutatni, annak
előtte akarod hogy mindenféle
nyavalyákkal és keresztekkel
annyira meg-terheltesselek,
hogy azok Ő rolok ugyan le-
folyni láttassanak. Így vagyok
a' mi állapotunk-is. De oh U-
ram, kérünk tégedet, hogy a' te
kegyelmséged szerint ezeket a' mi
nyomorúságoknak ár-vizeit
apaßad-el, és mi rolok teljes-
séggel fordíts-el, hogy ismét
száraz helyre állhassunk és meg-
nyugodhassunk. A' Josué Had-
nagy az Ő könyörgésével a' se-
bessen járó Napot az égen meg-
állatá. b, Oh Uram Jézus, te, ki

az igazságnak örökké való Napja, és az Isteni méltóságnak ragyogó fénye vagy, állj-meg a' mi könyörgésünkre, és maradj-meg mi nálunk, mert immár Napenyészekor vagyunk: ne hadgy-el minket, hogy el ne hadgyunk mi-is tégedet, e, ne távozzál-el mi tőlünk, hogy el ne távozzunk mi-is tőled. De kiváltképpen midőn e' mi földi Jérichónak falainak állási le. kezdenek szakadozni, d, és ez eleiből ki akarunk költözni; az mint hogy ki-költözik ez egész világ: engedgyed, hogy mi akkor-is amaz piros mérték sinor mellett igazodhassunk te hozzád, e, melly a' te bent véreddel festetett-meg, a' miképpen hogy minden te hívéd te fiad, ugyan ezent követik. Add meg mi-nékünk

nékünk amaz jó földet, minden te választott fiaddal edgyűt, az mellynek szerzésében mi nem munkálkodtunk, és a' várost, mellyet nem mi építettünk, és tulajdon szolgálatunkkal nem érdemlettünk, f, tudni-illik, amaz mennyei Jerúsálemet, az holott mi nem földi, és rothadando eledelokkal élünk, hanem amaz igaz mennyei kenyérrel, éstikos mannával, és örökké meg elégezzünk, g, az holott e' gonosz világnak mindennémű bossúság tételi és gyálázási, mi rolnak el-fordítottak. Ezt cselekedgyed, a' te igaz ígérted szerint, oh igazságnak Istene! mert a' te beszédedből, mellyet egyszer meg-mondottál, semmi el nem esik, g. Tenéked annak-okáért, a' te Fiaddal, és

32 A H I T A T O S
Sz. Lelkessel, Örök egy Istennek
légyen dicsőret, tisztesség és ál-
dás, mostantul fogva, mind Örök-
ké, Amen.

a Josué. c. 3. v. 15. b c. 10. v.
13. e c. 1. v. 5. d c. 6. v. 20. e c.
8. v. 21. f c. 24. v. 13. g c. 5.
v. 11. h c. 21. v. 45.

V I I I.

A' Birák Könyvéből.

Könyörgés a nyavalyát és nyomor-
úságoknak az Ur Christus által
való el fordításáért, úgy mint ki a'
békefénynek Oltára, és amaz meg-
újító igaz égi harmatnak, az az,
a Sz. Lélek ajándékinak nagy bőv-
séggel ki-származtató ereje.

O Mindenható Isten, ki e-
gyedül vagy mindenké-
len

K Ö N Y Ö R G E S. 33
lett könyörületes, és nem gyö-
nyörködöl az embereknek ha-
lálókban, a, nem vagyunk mi
fák vagy kövek, hanem eleven,
de igen erőteljes természetűek,
és hajlando lágy szívűek va-
gyunk: minek-okáért a' mi su-
lyos nyomorúságainknak terhe-
alatt, kényszerítettünk szíveink-
be ottan-ottan meg-indulni, és a'
mi szíveinknek belső zokogását
keservesen siránkozó szavaink-
kal ki-fakasztani, b. Indully-
meg annak-okáért, kérünk te-
gedet, és fordully könyörület-
séggel mi hozzánk, s' szálljon-
meg a' te haragod a' mi nyomor-
úságunkért, mint régenten meg-
szállott az Izraeliták nyomor-
úságáért, midőn a' magok vétke-
it meg-ismérvén, a' meg-szaba-
dításért te hozzád kiáltottanak,

c. Ezt a' te kegyelmedet pedig
 chajtyuk, ama' békefégnék ól-
 láért, a' melly mind e' máina-
 ig romlás nélkül fenn áll, az az
 a' te szerelmednek Fiaért az Ur
 Jéhus Christusért, a' ki egyedül
 szerzet mi nekünk békeféger.
 d. Oh el-fogyhatatlan ajándé-
 ku, s' minden nyavalyás fiadon
 kegyesen szánakozó Istenünk
 és Atyánk! te nedveffitetted-
 meg éjjel égi harmattal, a' te ked-
 ves szolgáltnak a' Gedconnak
 szerűjére, le-tétetett kisdéd fűt
 gyapjatskát, (a' te ő néki tört-
 ígéretnednek, és az ő bitinek-is
 meg erőffítésére,) annyira hogy
 midőn reggel a' gyapjat meg-
 szoritáná, egy tellyes csészé-
 harmatot facsára-ki a' gyapjuból:
 e. te nedveffits-meg a' mi lelke-
 ket-is, amaz igaz mennyei
 harm

harmatnak a' Szent Léleknek
 örömet nevelő csepegésivel,
 hogy mi is a' mennyei jókra o-
 bajtozó bent indulatokat tellyes
 mértékkel facsarhaflunk-ki a'
 mi sziveinkből. Es ezt a' te
 mennyei harmatodnak erejét,
 ne hadd ugy el-távoznai mitő-
 lünk, mint sámsontul el-távo-
 zék az ő ereje, f. Cseleked-
 gyed ezt mi velünk ingven va-
 lo jó kedvedből, és a' te Fiadhoz
 kötetett meg-mondhatatlan
 szerelméből, a' ki te veled, és a'
 Szent Lélekkel, egy örökké
 valo Isten. * A' kívül mitő-
 lünk-is, és minden teremtet ál-
 latidol örökké áldásál. Amen.

a Judik. c. 13. v. 23. b c. 2. v.
 4. c c. 10. v. 15, 16. d Eph. 2. v.
 15. e Judic. c. 6. v. 38. f c. 16.
 vers. 19.

I X.

A' Ruth Kőnyvéből.

1. *Panaszolkodás az Istennek kemény látogatásán.*

2. *A' nyomoruságok közepin, igaz hitből, és erős bizodalombul származott vigasztalás; melly fundáltatik amaz igaz Dávidon, az Ur Christuson.*

O H Uram mindenható Isten, a' te kezed felette igen megvert minket: *a*, mitováb immár *Naomias*, az az, Bépeknek nem kívánunk nevezetni: hanem inkább *Maráhnac*, az az, keserűségeknek: mert a' te mindenható vóltod, igen nagy keserűséggel illegett minket, *b*. **Gazdagok voltunk**, midőn ki-
men-

mentünk, de űressen térítél vissza, *c*.

Mind az által, minek utánna immár mi egyszer te hozzád térünk, és a' te szárnyaid alatt, fiúi alázatossággal óltalmat kerestünk volna: akkor a' mi szívünkbe így kezdettük magunkat vigasztalni: a' mi jutalmunk bővséggel megadatik mi nekünk; és ez a' látogatás, nem egyéb atyai látogatásnál, ugyanint kinek keze mi rajtuk kiterjedett, mert ez amaz el-fogyhatatlan áldásokkal bővölködő szerelmes kéz, a' ki el nem vett minket, hanem inkább a' mi utolsó szükségünkben, mellettünk léssen, és oltalma alá vészen. Es, hogy térhetnénk mi a' mi házainkhoz tellyességgel űressen onnét vissza, az holott te ó nagy Isten,

Isten, mi mellettűnc vagy és maradt, holott te nem szoktad a te segedelmedet ohajtó szűkölködő, nyavalyás embert, te magadtul ébel halva s' fogyatkozva vissza téríteni? ekképpé gazdagítottad meg bőséges áldomással, amaz te szegény szolgádat a' Ruth asszonyt, és őtet az ő napával edgyűtt lelki testi mérték nélkül való jókkal, és örömmel bé-töltődted. A' Naomi-tul el-vetted az ő szerelmes férjét, az ő két fiával edgyűtt, melly cselekedeted ő néki kemény meg-látogatás gyanánt volt ugyan, de azonban te ő néki azoknál kedvesb áldomást nyújtottad, mert Obedet a' Dávid öreg anyját születted néki, mellyet ő ölébe szorítván dajkájává lőn, és az ő szombed asszony

asszony baráti, kívánt örvendéssel áldgyák vala őtet így ből-ván néki: Jób ez tenéked hogy nem mint hét fiad. d, O nagy Isté! mi lehet jobb és idvességessebb a' Dávid Fiánál a' Christusaál? Kérünk tégedet engedgyed őtet minékünk a' mi lelki öleinkbe szorítanunk, az az, a' mi szívünkbe hordoznunk, és bűntelenül apolgatnunk; ez minékünk sokkal kedvessebb és idvességessebb léssen, hogy nem akár melly buzgo indulatu asszonyi-állatnak az ő kedves ferje és szerelmes magzati, sőt mind azoknál-is szerelmesebb léssen, valami ez egész világon bépségnek, dicsőiségnak, nagy méltóságnak és drága-látoltnak ítélte-tik és láttatik. * A' te drágalátos Nevednek adatsék azért méltó

40 A H I T A T O S
méltóságos dicsőség, mind ő:
rökké, Amen.

a Ruth. c. 1. v. 13. b v. 20.
c v. 21, d c. 4. v. 17.

X.

A' Samuel első Köny-
véből.

1. Dicsireti az Istennek az ő
mindenkori hozzánc mutatott hű-
séges jó téteményiért.

2. Könyörgés az Istennek jóven-
dőbeli segedelmiért-is.

S Eregeknek Ura, ki űlsz a'
Cherubimokon, a, te még
eddiglen mindenkoron bűséges
segedelmeddel voltál jelen-
ni mellettünk, b, és min-
den mi bajunkban és harczunk-
bana

K Ö N Y Ö R G E S. 41
ban, a' te kegyelmed által, vé-
delmeztél bennünket. Mert
az had egyedül tiéd, és nem a'
miénk, annak okáért nem fegy-
ver avagy dárda által szoktál te
meg-tartani, c. Es valamennyi-
szer még mi a' mi meg-kefere-
dett sziveinknek buzgoságir a-
maz Elkána feleségével a' szo-
moru Anna aßbonnyal te elődbe
ki-öntöttük, d, te minket mint
gazdag, jól-tévő, kegyes Atya
loha űresten és szomoruan a' te
tekinteted elől el nem bocsátot-
tál, hanem inkább mind annyisor
nygy bé-töltöttél minket, a' te
örömmöddel, mint-ha ugyan test-
szerint beszéltél volna mi ve-
lünk. Minek-okáért a' Samuel
Prophtával kő oszlopot állat-
tunk feltenéked, e, azaz, hit-
béli emlékezetet és űlszta Bivbé-
il in-

li indulatból származott bálá-
adást; és a' szent Anna szón-
nyal ezt mondgyuk: Örül az én
szívem az Urban: az én szájam
meg-nyilatkozott az én ellensé-
gim ellen: mert én örvendek
a' te szabadulásodban: f. nia-
csen senki olyan szent mint az
Ur, sőt niacsén senki te kivü-
led; és niacsén senki olyan
erős mint a' mi Istenünk, g, ő
meg-őli és ismét meg-eleveníti:
a' pokolig alá vett és ismét fel-
hoz, h. Szegényé részén és
meg-gazdagít, meg-aláz és fel-
magasztal. Oh Uram János Dá-
vidnak Fia! minékünk kegyel-
mes meg-tartónk, bü-éges fő-
Papunk, ály mellénk nékünk
segedelmeinkre, és erősíts meg
a' mi karjainkat, a' mi Urunk-
ban Istenünkben, i, és ne bü-
nyél-

nyél-meg a' mi éretünk való-
eledezésben, hogy a' mi gyenge
bí-ünk te benned meg ne bü-
nyék, hanem inkább a' mi lel-
keink legyenek az előknek ké-
véjébe be-kötteve a' mi Urunk
és Istenünknek mennyei csü-
ben: hogy mi ekképpen el-vég-
re a' te Királyi országodban a' mi
szerelmes atyánk-fiait te mellet-
ted és környületed láthassuk,
és a' te felséges voltodat, vég-
nélkül szemlélbe-ssük. * Te
néked az Atyával és a' Sz. Lé-
lekkel legyen dicsőret, tiszté-
ség és dicsőség, mind örökké,
Amen.

a 1 Samuel. c. 4. v. 4. b c. 7.
v. 12. cc. 17. v. 47. d c. 1. v. 15.
cc. 7. v. 12. f c. 2. v. 1. g v. 2.
h v. 6. i c. 30. v. 6.

X I.

A' Samnel második
Könyvéből.

1. Hála-adás az Istennek ki-
mondhatatlan jó-téteményiért.

2. Vallás-tétel az Istennek atyai,
meg-fenyéterséről.

3. Könyörgés a' sanyargatás-
na meg-szüntetéséért, és e' mi vi-
ági életünknek idvésséges végiért.

A Leott Isten, te mi hozzánk
a' mi életünknek minden
napjában sok és nagy jó-téte-
ményidet mutattad: és hogy ha
még ezek a' te jó-téteményid
mi nekünk kedveseknek láttat-
nak, te mint gazdag és kegyes
Atya ezt s' ezt még hozzá adod,
a' Mi-is annak-okaért mind e-
zekén.

zekért a' mi sziveinknek belső
fundamentomából áldunk tége-
det: mert midőn mi tégedet kér-
tünk, hogy te minket e' világon
meg-fenyitenél emberi vesző-
vel, b, e' végre, hogy mi e' go-
nosz világgal el ne kárhoznánk,
haem inkább az örök életre
meg-tartatnánk, akkor-is a' mi
kívánságunkat te mi-nékünk
belsőltötted, és meg-sanyargat-
tál ugyan beennünket, de meg-
vallyuk mind az által, hogy ez a'
sanyargatás csak szintén emberi
vesző és atyai fenyegetés lőtt:
ugy mint ki a végre aláztál-meg,
hogy ismét fel-magasztalnál, és
a' te oltalmaznak pártát adnád
mi-nékünk, c. Hogy-ha az-
ért mostan tenéked atyai retbé-
sed, engedgy minékünk kedves
találnunk te előtted, segélly és
D 2. élve-

elevenits-fel ismét bennünket?
 ha pedig te azt mondod: Nem
 kellek énnekem, im hol vagyunk
 mi te fiaid, cselekedgyél úgy
 velünk a' mint néked testik, d.

De kiváltképpen oh Uram!
 midőn a' fenyték és a' sanyaru-
 ság mi rajunk igen meg-nevel-
 kedik, akkoron mondgyad ezt
 a' te Őldöklő Angyalodnak:
 Elég immár; hadd-el, e, és mi-
 dőn e' mi jelen való életünknek
 ideje el-mulik, és a' mi napja-
 inknak számi bé-teltyesednek
 hogy a' mi atyáinkkal edgyütt-
 el-aludgyunk, f, akkor-is en-
 gedgy minékünk, ő hűséges
 Istentünk, boldog ki mulást, a'
 Messiásért, a' Jácob Istenének
 kedvéért, a' ki felől mi a' mi
 sziveinkben mi magunkkal el-bi-
 tettük, hogy Ő ama' Jésus az I-
 stennek

Istennek és Máriának tőkéletes
 Fia, ama' Bethlehemben szület-
 tetett igaz Emmanuel, a' ki meg-
 holt a' mi bűneinkért, és ismét
 fel-tamadott a' mi igazulásun-
 kért, a' kiben mi élünk és ha-
 lunk, és a' kihez hitünknek c-
 reje által mindenkoron ragasz-
 kodunk, mint Dávidhoz ragas-
 kodtanak a' Judánac fiai, g. En-
 nek az igaz Messi ásuak te veled
 és a' Szent Lélekkel edgyütt-
 mondásék dicsíret, tisztesség és
 dicsőség mind örökké, Amen.

a 2 Sam. c. 12. v. 8. b c. 7. v.
 14. c c. 22. v. 36. d c. 15. v. 26.
 e c. 24. v. 16. f c. 7. v. 12. g c.
 20. v. 20.

X I I.

A' Királyok első Köny-
véből.

*A' mi könyörgésinkben való meg-
halgatásunkért, és a' mi nyomorusá-
gunkban a' Szent Léleknek való
maradásáért.*

Mindenható igaz Isten, mi
azt jól tudgyuk és el-bit-
tük, hogy eleitől fogva a' te
meg-mondott beszédid szerint,
minden mi nyomoruságink, va-
lamelleyeket e' siralomnak völ-
gyében ottan-ottan reánk bocsá-
tasz, mi-nékrünk nem gono-
szunkra, hanem örökké való ja-
vunkra és idvétségűnkre szol-
gáltatnak. Mert világ kezdetitől
fogva minden te jó beszédid
közűl,

közzűl, csak edgy-is hiába va-
lóna nem lőtt, valamit te meg-
mondottál: a, és mindenekkel
az ő idejekben agazán csele-
kedtél. Mellyre nézve mi is né
szűnűnk megtegedet legteségűl
hívni, és hozzád kiáltani mi-
nek okáért, ó mi Uunk Iste-
nűnk, tekints a' te szolgálónak
imádságokra, b, és a' mi ejjeli
nappali óhajainkat, bocsásd a
te kegyelmességednek tekintet
eléibe: és hogy ha immár min-
ket egyszer a' te ki-mondhatat-
lan könyörületességedből az
Szent Léleknek lako Templo-
mivá tőrtél és benteltél, kérünk
alázatossan tégedet, hogy a' te
szived lakozzék mindenkoron
e' körül és ebben a' te Templo-
modban, és adgy mi-nékrünk
még olly időt egyberéruők é

mi meg-epesztő s' forró hévsé-
gűk, és sok nyomoruságinknac
tűze után, à mellyben mi valami
pihenést és csendességet talál-
hassunk, és a' te Szent Lelked-
nek hathatósan éllezgető belső-
lével meg-elevenítettűnk és új-
juttatunk; * Ugy légyen, A-
men. Mondgya ezt a' mi U-
runk Istenűnk-is ekképpen;
kinek dicsőség a' magasságban
mind örökké, Amen.

* I. Reg. 8. v. 56. b c. 8. v. 29.

X I I I.

a királyok második
A' Királyok második
Könyvéből.

1. A' bűnöknek meg-vállása.
2. Panaszok a' büntetés
felett.

3. Kö-

3. Könyörgés a' büntetésnek el-
fordításáért és életűnknek idvessé-
ges végjért.

O H Uram mi Istenűnk, ba-
talmas és kegyelmes! mi
selette igen meg-utálásba estűnk
meg gyaláztatunk, és olyanok-
ká tettettűnk, mint à meg. csé-
peltetett könnyű polva, a, szé-
gyenlyűk és átallyuk a' mi sze-
meinket te elődbe még csak fel-
emelői-is : mert à mi álnoksá-
ginc feljűl haladtac à mi fejűnk
felett, és à mi vérkeink mind az
égig nevelkedtenek, b. Ennek-
okáért te igazán sanyargat bē-
nűnk, és a' mi belső részeink-
nek meg-gyógyíthatatlansérel-
mével, méltán erőztetted à te
büntető ostromodat mi reánk: c,
de mi nem tudunk hová lenni,
hanem ugyan még-is csak te re-
C s ád néz-

ad néznek a' mi izemeink. d,
Kérünk annak-okáért tégedet,
ô mi Istenünk, nagy Isten, erős
és rettenetes Isten; ki meg ôri-
zed a' te fogadásodat, és irgal-
masságodat, e. Hason-fel a' mi
könyörgésünk te hozzád, a' te
szentséges lako helyedbe, f, és
ne láttassék te előtted kicsiny
dolognak ényomoruság, melly
minket körül vőtt: mert te
igaz vagy mindenekben, vala-
mellyek mirajtunk estenek, és
te mindeneket igazán cseleked-
tél, mi pedig hamisan cseleked-
tünk, g. De kérünk tégedet
kedvezz mi-nékünk, a' te ke-
gyelmességednek nagy volta-
szerint, h, és engedgyed azt a'
kedvességet mi nekünk te elő-
ted találunk, mellyet az aláz-
tos Esther asszony talált, az A-

verus

verus Király előtt, i, hogy mi-
nekünk a' mi világosságunk és, vi-
gaságunk, örömünk és tisztessé-
günk, ismét helyére álljon, k,
és hogy mi ama' nagy napon,
melyről te örök időnek elő-
te, egyedül való bölcseséged-
ből és tanácsodból állottál, az
örök életnek helyére, amaz ála-
dásnak igaz völgyében egybe-
gyűlhessünk, és a' te dicsőséges
nevedet mind örökké áldhaf-
suk, l. Ezeknek előtt pedig,
midőn mi e' világi életünknek
végét érjük, takaríts minket
a' mi atyáinkhoz, a' mi kopor-
sainkba békeséggel, hogy a' mi
szemeink ne lássák ama' veize-
delmet, a' melly fog következ-
ni e' földnek lakóira, m. Ezt
cselekedgyed mi velünk, a' te
szerelmes Fiadnak, az Ur János

Christi

Christusnak érdeme, és a Szent
Léleknek bennünk munkálko-
dása által. Amen.

a 2 Reg. c. 13. v. 7. b Esdr.
c. 9. v. 6. c 2 Chron. c. 24. v.
25. d 2 Chron. c. 20. v. 12. e,
Nehem. c. 9. v. 32. f 2 Chron.
30. v. 27. g Nehem. c. 9. v. 33.
h Nehem. 13. v. 22. i Esther.
c. 2. v. 17. k Esther. c. 8. v. 16.
l 2 Chron. 20. v. 26. m 2 Chron.
34. v. 28.

X I V.

A' Jóh Könyvéből.

*Nehéz betegségben lévő ember
nec könyörgése.*

O H Uram erős Isten, te en-
gemet igen erős harcra és
viadalra vezetél, el-annyira,
hogy

hogy az én testemet fogaimmal
kérősköztetem faggatni, a. Az
én béleim ugyan meg-forranak,
ugy annyira, hogy nem nyughat-
nak, b. Az én életem napjai-
nak nyomorgatási el-borítottá-
nak engemet; az én ágyas há-
zamban engemet fájdalommal
feddettél-meg, és az én csontai-
mnak sokságát erős fájdalom-
mal büntetted-meg: ugy annyira,
hogy az én életem az ételtől
lőnyodgyék, és az én lelkem
a' kedves étket-is meg-utálja.
Az én testem, az én szemem lát-
tára ugy el-sáradott, hogy az én
csontaim, mellyek nem láttatna-
vala, ki űlnék, c. Váram én-
az halált, és nem jó-el, és szor-
galmatosbban keresem őtet,
hogy nem mint az el-rejtett kin-
get, Nagy örömmel örvendez-
nék,

nék, hogy-b' a koporsókat
lálhatnék, és tovább nem kel-
ne élnem *d*. Vajha valaki azt
mivelhetné, hogy az Isten az én
kívánságomat meg-adná. Es a-
karná az Isten, hogy valaki az ő
karját ki-terjesztené, és enge-
met meg-őlné, *e*. Akkor lenne
énnékem vigasztalásom; és u-
gyan kívánnék-is ezért könyö-
rőgni az én nagy betegségem-
ben, hogy énnékem tellyeség-
gel semmit ne kedvezne. Val-
lyon s' micsoda az ember, hogy
őtet illy nagynak böcsüllőd, és
à te bivedet ő reá veted? *f*, Val-
lyő s' az én erősségē hasonlatosé
à könyök az ő erősségéhez? a-
vagy az én testem olyan-e mint
az aczél? *g*. De mit cseleked-
hetem te kivűlletted? te Uram
hosszabb vagy az földnél, és fé-
lesbb

lesbb à tengernél; ha te azokat
egésszen fel-fordítanád-is, avagy
edgyiket a' másikra vetnéd-is,
kicsoda álhatna a' te akaratod
ellen? *h*, A' jól az Istentől el-
vőttem, s' hát e' nyomoruságom
nem szenvednémé-el? *i*, Igaz
vagy te, és ottan meg-látod mi-
dön mi vétkezűnk; nem aka-
rok én te veled perlení, mert e-
zer beszédid közzűl-is, egyre
meg nem felelhetek: *k*, ugy-
mint kinek kémei előtt, még az
Angyalok-is nem rökélletes tís-
ták: *l*, Es midön te az embert
ottan ottan érdeme szerint meg-
bünteted-is, még akkor-is a' te
büntető ostorodban, mindenkor
tőb marad hátra, *m*. De oh U-
ram, hiszem te ajándékoztál-
meg engem élettel, és irgalmas-
sággal, és à te látogatásod tartot-
ta-m *g*.

ta-meg az én lelkemet; n, te látod az én útaimat, és te próbálk-meg engemet, hogy én olyan-ná legyek mint a' meg-tisztult arany, o, Es noha ezeket a te szivedben el-rejtetted, mind az általtudom, hogy mind ezek-ről meg-emlekezel, p. Minek-okaért színtén azt cselekedgyed én velem, oh Uram, valami te néked tetszik, mert jól tudom én azt, hogy a' ki te előtted magát meg-alázza, te azt fel-magasztalod, és a' ki az ő szeméit le-függeszti, fel-emeled. Te vagy az, a' ki a' betegséggel meg-látogat, és te vagy a' ki bé-is kö-rözget: te vagy az, a' ki meg-sebesítesz és te vagy az, a' ki nec-kezei meg is gyógyítanak, q. Bátoríts-meg engemet az én ha-lyben egy más után el-viselet nyavalyám;

valyámbul, és ha ezt cselekeded, az hetediknek reám jöveletelében, semmi ízerencsétlenségem nem történik miad addig-is, a' mig az én életemnek vettettet-utolsó határt el nem érem, mel-lyet senki által nem hághat; r, és a' mig amaz útra nem jutándok, mellyről senki vissza nem tér, s. Akkoron pedig te, oh én kegyelmes meg-váltóm, ki örök-től fogva élk mind örökké, eb-rekkel fel engemet, a földnek po-rából, ugyan ezen én testemnek meg-újulásával; t, s' szabadíts-ki engemet ez én nyavalyám-nak fogságából, és engedgyed énnekem a' te orczádat örökké valo örömmel látnom. Tenéked adassék a' dicsőret, tiszteltség és dicsőtség, mind örökké, A-men.

E

a Jób,

a Jób. c. 13. v. 14 b c. 20. v.
27. c c. 33. v. 19, 20, 21. d c.
3. v. 21. 22. c. 7. v. 16. e c. 6.
v. 8, 9, 10. f c. 7. v. 17. g c. 6.
v. 12. h c. 11. v. 9, 10. i c. 2. v.
10 k c. 9. v. 3. l c. 15. v. 15. m.
c. 33. v. 14. n c. 10. v. 12. o c.
23. v. 10. p c. 10. v. 13. q c. 5.
v. 18. r c. 14. v. 5. s c. 16. v. 22.
t c. 19. v. 25, 26.

X V.

A' Dávid Soltáribul.

1. Vallás-tétel à bűnről.
2. Panaszolkodás à meg-harag-
gott Istennek kemény büntetésén.
3. Könyörgés à kegyelemért,
melly fundálzatit, az Istennek sok-
szorított ígéletin.

Mia

Mindenható kegyelmes I-
sten, a' mi Urunk Jézus
Christusnak egyedül és öröktől
fogva való dicősséges Sz. At-
ya: kérünk tégedet, ne pő-
rölly à te szolgáladdal, mert egy
igaz sem találtatik te előted, az
élok között, a, és ha te az igaz-
ságnak mérő-serpentyőjébe ve-
tendőbb bennünket, a semminél-
is miadnyájan aláb valóknak ta-
lálbb beannunket, b. Ne fedgy-
meg hát minket à te bufulásod-
ban, és ne ostorozz minket à te
haragodban, mert nincs enyeg
à mi testünkben à te har god
miatt: és nincs bekelség à mi
csontainkban, à mi bűneink mi-
att. Mert a' mi hamisságok el-
borították à mi fejleket, és
mint egy nehéz tereh reánk ne-
hezültenek erőnk felett, c.

E 2

Mi

Mi csak a' nyomoruságokra
 késítettünk, és a' mi sérelmünk
 mindenkor mi előttünk vagyon,
 d. Nebéz életet mutattál minc-
 künk, itattál minket rettegéssel
 borával, e. Mi meg-némultunk,
 és vesztetg halgatókká lőttünk,
 még a' jó is csak el-halgattunk,
 f. A' mi nyomoruságokat, ke-
 nyér gyanánt ebbük, g : A' mi
 hamisságinknak ki-mondhatat-
 lan büntetési környül fogtanak
 minket, és a' mi álnokságink
 többek a' mi fejinkben lévő haj-
 sálaknál, h. A' mi keserűsé-
 ginknek vizei bintén lelkünkig
 értenek, i, és immár bintén fá-
 radtig futunk, el-annyira, hogy
 síralmunk miatt a' mi szavunk el-
 fogyott, a' mi szemöldökinket
 meg-raroztatta egész napestig,
 meg-báborodtunk annyira, hogy

tovább

tovább nem szólhatunk, k. Le-
 nyomattatott mind a' poriglan a'
 mi lelkünk, a' földhöz ragadt
 a' mi hasunk : l, és a' mi életünk
 a' koporsóhoz közelített : a' te
 haragod mi reánk szállott, és min-
 den te habjaiddal nyomorgat
 minket : mi bé-rekesztettünk
 annyira, hogy meg nem szaba-
 dulhatunk, m, és a' mi italokat
 köny-hullatással elegyítettük.
 Oh Uram! te emeltél vőt fel
 minket, és te ültetél mostan a'
 földhöz-is, n. A' mi ellensé-
 gink el-jönek mi nékünk lát-
 gatásunkra, de bivekben semmit
 rajtuk nem bánakoznak hanem
 inkább környülöttünk olly dol-
 got vadásznak, a' mellyel mi ro-
 lunak mások előtt káromkodha-
 sanak, és ha ki-mennek tőlünk,
 mindenütt azt beszélnek, o.

E 3

Mind

Mind ezek Uram nohá raj-
tunk meg-lőtte nek, mind az ál-
tal nem felelkezünk el te ro-
lad. sem meg nem szektük a' te
frigyedre. Nem szakadt el te
tőled a mi szivünk, sem a mi há-
bunk ki nem tért a te őlvenyed-
ről. Ha. hol pedig el-felelkez-
tünk volna a mi Istenünknek
nevére, és fel emeltük volna ke-
zeinket idegen Istenekhez : ezt
az Isten meg-találhatta volna.

Immár isméri Uram te a mi
szivünknek titkait. Miért rej-
ted el hát a te orczádat, és miért
felelkezel el a mi nyavalyáink-
ról? p. El jött Uram az idő,
hogy te könyörülly mi rajtunk,
és az ora-is jelen vagy, q.

Avagy mind örökké el-akar-
lé minket vetni? Avagy nem a-
karsz-e immár több jó akarsz
tödat

tödat mutatni? Avagy el-fo-
gyor-e mindenestül fogva a te
kegyelmességed? Avagy meg-
bűnnek-e a te nemzetségről-
nemzetségre tört ígéréted? A-
vagy el-felelkezett-e az Isten az
ő kegyelmességeről? Avagy az
ő haragjában meg-vonhatná-e
irgalmasságát? Imé Uram, lá-
tod a mi nyavalyáinkat, nagyok
ugyan ezek, de ezeket el-változ-
tathatod te magosságos Isten a te
jobb kezeddél. Annak-okaért
meg-emlekezünk mi a te elei-
től fogva való csudálatos dolga-
idrul; sőt ugyan gondolkodunk-
is minden cselekedetiedről, és a
te eleitől fogva ki jelentett ha-
talmasságodról ekképpen szól-
lunk: r. Nagyok az Urnak
cselekedeti, nyilván valók mind
azoknál, valakik abban győ-
nyör-

nyörködnek, *f.* Ő szóllott és
lött a föld, Ő parancsolt, és elé
állott a föld, *r.* Melly igen bőv-
séges a te jó voltod, mellyet el-
rejtettél a téged felőknek! és
meg-adtál azoknak, kik te ben-
ned biznak az embereknek fia
előtt. El-rejtéd azokat a te or-
czádnak rejtekében mindenek-
nek kevélysége előtt, el-rejtéd
őket a te ostromokban az háborgo
nyelvek előtt, *u.*

A' te irgalmaságod az égig-
len vagyon, és a te igaz monda-
sod a' felyhőkigh ér. Melly
igen bőcsületes a te irgalmasá-
god! annak-okaért az embe-
reknek fia biznak a' te szárnya-
idnak árnyékában, *x.* Te hal-
gatod-meg a szegényeknek kí-
vánságokat, meg erőstited az ő
sziveket, és füleiddel reájok fi-
gyelmezel, *y.*

Hal

Halgaſd-meg tebát a mi ſive-
inket-is Uram, és könyörülly
mi rajtunk, midőn te hozzád ki-
áltunk: mert te felőled mond-
gya ezt a mi lelkünk. Kereſsé-
tek-meg az én orczámat; a te
orczádat kereſtük Uram, ne
rejtſ-el a te orczádat mi előt-
tünk, és ne veſd-el haragodban
a te ſzolgaiddat te őled: *z.* mert
te vagy a mi oltalmunk és erőſ-
ségünk, és igen alkalmas ſegit-
ségünk a mi nyomoruságink-
ban, *A.* Ne hadgy-el minket, és
ne bocsás-ki a te kezeidből, ő
mi idveſſegűnknek Iſtene! A'
mi Atyáink és Anyáink el-had-
nak minket, de te Uram végy
hozzád bennűket, *B.* Uram
emlekezzél-meg mi rolunk, és
minden mi nyomoruságinkrol a-
ma Dávid Fiának érdeméjért, *C.*

E s

Oh

C. ó Urá kérünk tarts meg! Kérünk Uram, adgy jó elő mentelt most! D. Rakjad à te tömlődbe à mi köny-hullatásokat, és emlékezzél-meg azoknak számokrul, E. Bocssádd à mi könyörgésünket mi hozzánk örvendetes válasszal, és hited-el mi velünk azt, hogy te szerelmes Istenünk vagy mi-nékünk. Mondgyad ezt à mi szegény lelkünknek: En vagyok à ti megtartótok, F. Mert te reád hagyattunk, à mi anyáinknak méhektől fogva, à mi anyánk méhéből te vontál-ki minket. Ne vess-el minket à mi vénségünknek idején mikor el-fogy à mi erőnc: sokaknak ugy-mint csudájává lőttünk, de te vagy à mi erős bizodalunk. Mi bátorsággal járunk à te hatalmad-ban

ban bizván, és meg emlékezzél à te igazságodról, Mert tetanítottál minket à mi gyermekségűnktől fogva, annak-okáért mind e' mái napig hirdettük a' te csudálatos dolgaiddat, G. Te gyógyított meg à őredelmes bűnűket, és te kötőzöd-bé azok-nac fájdalmokat, és azok te előtted kedvesek, a' kik à te irgalmaságodat ohajtyák: H, Sőt Uram, te ugyan gyönyörködöl à te népedben, és à nyomorultakat meg ékesített szabadulással, I. Mert az igazak meg virágoznak mint à pálma-fa; vén-ségeken-is meg-gyümölcsöznek, kővérek és zöldellők lesznek: hogy hirdessék az Urat à mi kö-szikiánkat igaznak lenni, és ismérjék-meg hogy ő benne semmi hamisság nincsen, K. Mert

Mert az igazaknak még világosság támad, és az igaz szívű embereknek vigasság, L.

Minak-okaért oh Uram, Boldog ember a kinek te vagy erősege, és a kinek szívében vannak a te ösvényid; kik a víz nélkül való völgyeken által menvén azokon forrásokat ásának, és seregenként mennek győzelemmel; Sőt, ó Seregeknek Ura, boldog ember az, a kinek te beoned vagy on bizodalma, M. Mert te felette kegyelmes Isten vagy, a te haragod egy szempillantásig lá tart, jó akaratod pedig örökké való, és meg emlékezel arról, hogy mi gyarló emberek vagyunk, annak-okaért, ha este firalom vagy on, reggel öröm következik, N.

Bizzatok ő benne mindenkor

ron Istennek válaszottai, a ti bűnösöketek öltöztetek ki ő előtt: az Isten oltalmunk mi-nékünk. Egyszer szóllott az Isten, kétszer hallottam ugyan azont, hogy az hatalomság csak az Istené. Az Istenben nyugodgyál azért mellekünk! mert ő öle vagy on a mi reménységünk, O.

Vigadgyanak és örüllyenek te benne mindenek, a kik keresnek tégedet, és ohajtyák a te idvezítésedet, és mődgyák ezt minden-ha: Fel-magasztaltassék az Ur azoktól, a kik szerezik a te meg-tartásodat, P.

Annak-okaért oh Uram, a te kezeidbe ajánlyuk a mi lelkeinket, mert te váltottál meg minket Uram igazságod Istené, Q. Vezérelly és igazság miinket bátorságos ösvényen, mind addig,

dig, à miglen minket bé-vien-
delisz, ama' mi-nékünk kébit-
tetett. (szereztetett) idvefleg-
nek határába, az Örök életre:
ama' te hegyedre, az élő Isten-
nek várofsába, à mennyei Jéru-
sálembe, R. Az holott mité-
gedet ama' sok ezerni ezer Sz.
Angyaloknak seregével, és az
első szülötteknek gyűlekezeti-
vel, kik közzé immár minket-
is az egekbe irtál, végbetetlenül
és Örökké dicsérhessünk, áld-
hassunk és fel-magasztalhassunk,
à te szerelmes Fiad, az Ur Jézus
Christusnak érdeme, és à Szent
Lélek erejének bennünk mun-
kálkodása által. * Amen.

a Psalm, 143. v. 2. b Psal. 62.
v. 10. c Psal. 38. v. 2, 3, 4, 5. d v.
18. e Psal. 60. v. 3. f Psal. 39.
v. 2. g Psal. 102. v. 10. h Psal. 40.

v. 3.

i. 3 i Psal. 69. v. 1. k Psal. 77. v.
4. l Psal. 44. v. 26. m Psal. 88.
v. 4, 8, 9. n Psal. 102. v. 10, 11. o
Psal. 41. v. 9. p Psal. 44. v. 18, 19,
21, 22, 25. q Psal. 102. v. 14. r
Psal. 77. v. 89. 10, 11, 12, 13. s
Psal. 111. v. 2. t Psal. 33. v. 9 u
Psal. 31. v. 20, 21. x Psal. 36. v.
6, 8. y Psal. 10. v. 17. z Psal.
27. v. 7, 8, 9.

A Psal. 46. v. 1. B Psal. 27. v.
9, 10. C Psal. 132. v. 1. D Psal.
118. v. 25. E Psal. 52. v. 9. F Ps.
35. v. 3. G Psal. 71. v. 6, 7, 16,
17. H Psal. 147. v. 3, 11, 1 Psal.
149. v. 5. K Psal. 92. v. 13, 15,
19. L Psal. 97. v. 11. M Psal. 84.
v. 6, 7, 8, 13. N Psal. 30. v. 6.
O Psal. 62. v. 9, 12. 6. P Psal. 40.
v. 17. Q Psal. 31. v. 6. R Psal.
78. v. 54.

XVI.

XVI.

Az Esaiás Prophéta
Könyvéből.

A' Kereszttyén anyaszent-egyházna az ő legnagyobb szükségében és üldözéseket szenvedésének idején való könyörgése.

OH Uram Isten, akképpen vagy on mostan a mi állapotunk a miképpen vagy on a nehézkes asszonyi állatnak állapattya: ki midőn az ő szülése nek ideje immár el-közelgetett, fájdalmat szenved, és kiált az ő fájdalmiban: akképpen vagy on szintén mostan te előtted, Uram Isten, a mi állapotunk; mert mi-is nehézkesek vagyunk, és fájdalmat szenvedünk, el-annyira,

ra, hogy lélegzet alig vagy on bennünk, a. A' fiak szintén a' szülésre jutottanak, és nincsen a' szülésre való erő, b. Rövidebb a' mi békeflegűnknek fedele hogy nem mint azzal befedezhetnénk magunkat, c. Sőt Uram, annyira jutottunk, hogy a' mi életünk mi tőlünk elvéteni láttatik, és el-távozni mint a' pásztoroknak hajlékok, és el-szakasztottuk a' mi életünket mint a' takács el-szakasztja a' fanalat, d. Meg-száradott a' fű, meg-hervadt a' mi életünknek virágja, mert a' te szeléd fuvallott arra, ő nagy Isten! e, Sötétségben járunk, és mi környűlöttünk világosság nincsen, és minket a' nyomorúságoknak tüzes szikrákkal gerjedező kemenczéjébe vetetél, f.

Mi a' mi fejűekkel az Ur Csisztal, ugy-mint é' agjai, mindenek előtt méltatlanságban és még-utálatban vagyunk, meg-rakodtak vagyunk nyávalyákkal és sanyaruságokkal : sőt Uram olyanok vagyunk, mint ama' nyávalyás kicsiny fergerske, g, el-nezünk és tekintünk minden felé, hogy-ba volna-é olly a' ki minket meg-akarna segiteni, de nem látunk senkit, a' ki minket segitene, b. De mind ezekben is, mi ezekért te ellened nem akarunk támadni, ugy-mint kik minden jókra érdemtelenek vagyunk ; mert te vagy a' mi teremtetők, mi pediglen csak nyávalyás és töredékeny cserepek vagyunk, i. A' mi bűncink meg pirosodtanak, és ollyan látatásokká lőttek, mint a' vér
avagy

avagy mint a' piros festék : k, bé-borítottanak minket mint a' felleg, l, minden mi igazságunk olyanok mint a' meg-feczeztetett ruha, m.

Mind azon-által oh Uram Isten, mi még a' te ítéletidnek útában-istégedet várunk, még akkor-is à te nevedet és à te emlékezedet kívánja a' mi lelkünk. A' mi sziveinkben kívánunk tégedet érszaka is, a' mi lelkünkkel melly mi benne vagyunk Isten te hozzád fűzünk jóidején, à mi nyomoruságokban alázatosan könyörgünk mi tenéked, és a' te szódra szorgalmatosan vigyázunk, n.

Légy kegyelmes annak okáért Uram mi-nékünk ! és igazíts meg minket ama' te igaz szolgáért : ki a' mi álnokságunkért

giokért meg-lebefutott, és a mi
bűneinkért vereséget szenvedett,
o. Mós és tisztíts-meg minket
hogy mi te előtted tételsünk ol-
lyanokká mint a fejer hó, p. Tör-
öld és oszlald-el mi roluak a mi
bűneinket akképpen a' mint a'
Nap el-oszlanya a' felleget.
Mondgyad a mi bűneink mély-
ségének : Száradgy-meg, és
azoknak folyásnak, apadgy-
meg, q. Oh Uram, Öntski a' te
Szent Lelkednek vizét a' szom-
jáhozókra, és újjás meg min-
ket: r, légy erős karunk és id-
vességünk jó idején minékünk,
s. Erősíts-meg minket és adgy
elégséges erőt a' meg-fáradtak-
nak, és az erőteleneknek soka-
sítsad-meg az ő erejeket :
mert mi csak te reád vigyázunk
halgatásban vagyunk és remén-
lünk

lünk mind addig, a' míg a' te
dolgaid mi rajtunk kegyelmel-
sen fel-virradnak, u, és valamig
a' te dicsőiségedet mi rajtunk
végbe viszed: x, és békefűges
tűréssel várjuk a' te kegyelmed
által való szabadulásunkat, melly
immár közel vagy a' mi sege-
delmünkre, y. Sok szenvedé-
seknek vizein kell nekünk által
mennünk, kérünk ne hadgy a-
zoktól el-borítottunk : tűzön
járunk mi, de kérünk ne hadgy
meg-emésztetnünk : z, hape-
inkáb, adgy ismét nyugodalmat
a' mi lelkünk fáradságának, és
tölts-bé minket ujjobban való
örömmel : A, mert Uram, hi-
szem mi vagyunk a' te választott
fiai, B. Te tudod, hogy min-
denkor te bordonált minket a' te
kebeledben, és mint az édes a-

nya öledbe szoritottál bennünk
ket. Vallyon s' az anya el-felet-
kezherik-é az ő kis gyermeké-
ről, úgy hogy ne könyörüllyön
az ő méhének fián! és ha az el-
feletkeznék. is, te el nem felet-
keznél mi rolunk: mert te min-
ket a' te kezeidre írtál-fel, C. Te
teremtettél minket és te segitet-
tél minket a' mi anyánk méhé-
ről fogva: D, te vezérlesz és
bordoſ minket mind vénségün-
kig és mind addig miglen meg-
őszülünk, E. Oh Uram tekints
tehát a' töredelemes lelkekre, F,
hogy a' meg-repedezett nád el
ne törjék, és a' fűstől gő cseptű el
ne aludgyék, G.

Tekints alá az égből, és nézz
alá a' te szentségednek és dicső-
ségednek bajlábai: Hol va-
gyon mostan a' te buzgó szerel-
med

med és hatalmadságod! a' te ir-
galmaságodnak és kegyelmef-
ségednek sokságát meg-tartó-
tatod-é mi tőlünk? Hiszem te
vagy a' mi Atyánk mert noha az
Abrahám rolunk semmit nem
tud, és ha az Izrael minket nem
ismer-is: mind-azon-által U-
ram te mi Atyánk vagy és a' mi
meg-szabadítóak, öröktől fog-
va vagy a' te neved, H. Vi-
gasztally-meg minket ő mi Iste-
nünk, vigasztally-meg minket I
szóltass mi-nékünk kedvűnk
szerint való dolgokat, és hirdet-
tesd azt mi-nékünk hogy el-től
a' mi büntetésűnknek rendelt
ideje, hogy meg-bocsátanak a'
mi bűneink, hogy kétképpen
való jutalmunkat-is el-vőttük
az Ur kezéből a' mi bűneinkért,
I. Serkents-fel serkents-fellessá-

masz-fel minket, kik meg-ittuk
a' te kezedből a' te haragodnak
pohárát, a' kefeűség pohárának
seprejét ittuk-meg és ugyan ki-
szoptuk azt: K, és a' te Atyai
jó voltodból, bocsás-fel ismét
minket a' te házadba nagy bé-
keiségben, ó vallyon micsoda
jele lehetne ennek, hogy mi is-
mét fel-megyünk az Urnak
Templomában! Tudgyuk mind
az által Uram, és el-is hiszszük
tökéletesen hogy a' te beszédid,
az az, mind azok valamellyeket
mirolunk el-végeztél, felette
igen jók legyenek, L.

A' te orczád a' te busulásodban
egy kevelésé, és csak egy szem-
pillantásig rejtetett-el mi tő-
lünk: de a' te örökké valo ir-
galmasságodban, ismét meg-kő-
nyörölsz mi rajtunk. Az he-
gyek

gyek meg indulnak, és az hal-
mok el-fordulnak, de a' te irgal-
masságod te tőled el nem távo-
zik, és a' te békeiségednek sző-
versége meg nem tántorodik, az
módottad te, ó könyörületesleg-
nek Ura! M. Minek előtte mi
négedet segítségül hívtunk vol-
na, eléb meg-halgattál te min-
ket: N, mert te soha minket
meg nem szoktál csalni, noha
ama te ellened káromkodo Rab-
saces, sőt az Ördög, még a' min-
nen testünk-is örömezt azt su-
gallanák minékünk, hogy te
minket meg né halgatsz, O. Lát-
tyuk, halljuk, és olvassuk pedig
mi naponként, az Urnak köny-
vében, hogy az ő ígéreiben
semmi hamisság nincsen, sem-
mi sem egyből sem másbul ab-
ban el nem mulik, a' mit te egy-

szert mondottál. Jól leszen hát még egyszer az igazaknak dolgok! P, és te Seregeknek Ura mi Istenünk, a' te bent hegyed lakodalmat szereb még minékünk, seprejétől meg-tisztult borból, és el-oldozod még mirolunk a' mi mostani nyomorúságinknak kötetl, a' mellyekkel meg-vagyunk kötöztetve, és el-vebed az halált mind örök ké, és el-töröld a' köny-hallatást a' mi orczáinkrol, és el-vezed a' mi gyalázatunkat és a' mi keserűséges napjainknak egy-ker s' mind végét szakasztod, Q. Akkoron leszünk mi bátorságos szabadsággal élők és vig örömmel tellyesek: akkoron szopjuk mi a' te vigasztalásodnak tejét, és meg-elégessünk, és meg-telvény a' te dicsőségednek

nek gyönyörűségétől, meg-éledünk és meg-újulunk, R. Akkoron emlékezünk meg a' mi Urunknak jó voltáról és dicsiretiről, mind azokban valamelyeket mi velünk cselekedett az ő kegyelmessége és drágalatos jó teteménnyel által. Sőt Urá ugya megköszöntük akkor tenéked: drága időt, mellyben a' te haragod mi rajtunk láttatott, és a' te haragod mi rajtunk magát ugyan meg-forgatta! és akkoron fogunk örömmek vizét meríteni az idvelességek kút-féjéből: S, és az idvelességek ruhájával fel-öltöztetvén s' az igazságnak palástyával környül vétetvén, a' te tekinteted eleibe állunk, T, és a' te áldott Nevedet, a' választott Angyaloknak és embereknek egész seregivel, mind

86 AMITATOS
mind örökkön örökké áldgyuc
és fel-magasztallyuk. * Amen.

a Esaiæ. c. 26. v. 17, 18. b c.
37. v. 3. c c. 28. v. 2 d c. 38.
v. 12. e c. 40. v. 7. f c. 50. v. 10.
g c. 41. v. 13. h c. 63. v. 5. i c.
45. v. 9. k c. 1. v. 18. l c. 44. v.
2. m c. 64. v. 6. n c. 26. v. 8,
9, 16. o c. 53. v. 11. 5. p c. 1. v.
18. q c. 44. v. 22, 27. r c. 44.
v. 3. s c. 33. v. 2. t c. 40. v. 29.
u c. 30. v. 15. x c. 10. tolo. y c.
51. v. 5. z c. 43. v. 2.

A c. 53. v. 11. B c. 64. v. 8.
C c. 49. v. 15. D c. 44. v. 2.
E c. 46. v. 4. F c. 66. v. 2. G c.
42. v. 3. H c. 63. v. 15, 16. I c.
40. v. 1, 2. K c. 51. v. 17. L c.
38. v. 2. O c. 39. v. 8. M c. 54.
v. 8, 10. N c. 65. v. 24. O c. 36.
v. 16. P c. 3. v. 11. Q c. 25. v.
6, 7, 8.

KÖNYÖRGÉS. 87
6, 7, 8. R c. 66. v. 10, 11. S c.
12. v. 3. T c. 61. v. 10.

XVII.

A' Jérémiás Prophéta Könyvéből.

1. Az Isten anyaszentegy-há-
zának fohászzkodása; rész szerint
az Istenteleneknek boldog állapotá-
tyokon, rész-szerint pedig az Isten-
félőknek boldogságokon, meli-
lyel az Isten őket az önnön bűnök-
ért sanyargatva.

2. Igaz hit-béli könyörgés, az
Istennel mindenható jó voltaért.

O H. Uram micsoda az oka,
hogy ilyen boldogságos
az hitetleneknek útok, a és ő-
ket meg nem zabolázod? Te
minket jól ismeresz, és meg-is
sanyar-

sanyarga: mint a' tulkot, ki a'
 jármat nem szokta, b. Keserű
 űrmőt adtál minékünk ennünk,
 és epével részegítettél bennün-
 ket; meg gyaláztattunk mi mint
 valami méltatlanságra készíte-
 tett edények, c. Ó mi romlá-
 sunk és tellyes fájdalomokkal
 meg rakodott vereségünk! mi-
 ért nyújtatik még is tovább é mi
 sanyaruságunk: a' mi sebeink
 miért evedtenek-meg annyira
 hogy azokat senki meg nem or-
 vosolhatja? Uram, ollyan ná lőt-
 tél-e mi hozzánk mint a' kú-fő,
 melly immár tovább az ő forrását
 ki nem buzogattya? d. Uram,
 meg emlekezünk mi arról és
 ismérjük is magunkban, hogy
 ezeket a' mi nyomoruságinkat,
 a' melyeket mostan méltán bé-
 vedünk, a' mi álnogságink hoz-
 ták mi reánk,

De

De te, Isten! cselekedgyél
 a' te magad nevedért kegyelmef-
 sen mi velünk: mert nagyok a'
 mi álnokságink a' melyekkel te
 ellened vétkeztünk. Hiszem te
 vagy az Izraélnek reménsége,
 te vagy a' mi meg-tartónk a' nyo-
 moruságnak idején: miért vol-
 nál úgy mint jövevény é földön?
 és mint az úton járó, a' ki bé-tér
 csak szintén egy éjjeli nyugo-
 vára? Miért lennél olyan mint
 a' meg-fáradott férfiú? és mint
 egyhatalmas ki meg nem tar-
 hat? Te mindenkor mi közt-
 ünk vagy Uram, és a' te Neved-
 ről neveztetünk mi, ne hadgy-
 elhát minket, e. Légy mi ve-
 lünk, hogy mi-is te veled lehes-
 sünk, f. El-vetettél-e minket
 tetőled? avagy meg-csömör-
 lőt-e a' te Lelked mi tőlünk?
 miért

miért vertél-meg minket an-
nyira, hogy senki meg ne gyó-
gyithasson? Vártuk mi a békes-
séget, és semmi békeség nem
vált, vártuk a' gyógyulásnak
idejét, és imé félelem.

Uram, meg-valljuk mi a' mi
vétkünket.

[Mert leg-közelebb csak e' máj-
napon-is sokképpen ingerlettünk ha-
ragra tégedet.]

De a' te Nevedért kérünk té-
gedet, ne ved-meg a' mi bűne-
inkért, a' te dicsőségednek szé-
kit, és ne juttass minket gyalá-
zatra, g. Te vagy a' mi Iste-
nünk, te vagy a' mi örökségünk-
nek veszízeje, h. Nincsen mi-
nénkünk több meg-tartónk, ha-
nem csak te egyedül vagy, oh
Ur Isten! i, ki egyedül vagy
bóls, egyedül erős, egyedül
könyő-

könyörülő és irgalmas. Az em-
bereknek sivek az ő bálványoká-
kal edgyütt csak azon csalárd-
ság: de te vagy a' ki meg-rostá-
lod a' szívet és meg-probálad a'
veséket, k. Te teremtetted a'
mennyet és a' földet a' te nagy
hatalmaddal és a' te ki-terjedt
karoddal, és semmi nincsen te-
tőled el-rejtetvén: Ki irgalmas-
ságot cselekeszel ezer-iziglen,
és az atyáknak álnokságokat az
ő fioknak kebelekre ki-öntöd
ő utannok: te vagy a' nagy és
hatalmas Isten, Seregeknek U-
ra a' te neved. Nagy tanácsu és
nagy cselekedetű, és a' te beme-
ld nyitva vannak az emberek fi-
ainak minden útaira, hogy ki-
nek kinek mind meg-fis az ő
útok szerint, és az ő cselekedet-
eknek gyümölcse szerint, i.

Annak-okaért Ő Seregeknek
Ura Istene! mi-iste hozzád jár-
rulunk, és tevéked jelentyűk-
meg a' mi igyűnk, m.

[Am bátor sanyargass-meg
minket Uram, csak hogy a' mi gyen-
geségűnknek el-visselhetése szerint,
bocsássad mi reánk a' te vesz szódót,
és ne a' te haragodnac buszában
verj minket, hogy mi meg ne romol-
lyunc, hanem csak hogy szintén a'
te Atyai oktató vesz szódnec érdek-
lése nélkül ne maradjunc, n.]

Felejts-el a' mi vétkeinket
annyira, hogy a' mi álnokságink
meg-keresve se találtaffanak so-
bult-is.

[Es a' miképpen északa a' seté-
séggel minden dolgot el fedeztet-
nec és el-rejtetnec, az egész földnec
színen, azonképpen te-is a' te nagy
kegyelmességeddel fedezd-el és te-
mesd:

mesd-el minden mi bűneinket, hogy
mi azoc miatt se ez életben szé-
gyent ne valljunc, se pedig a' te ítélő
széked előtt ama nagy napon, a' ká-
hozatra ne sententiáztassunc.]

Es azok ne legyenek többé
még csak emlékezetben-is te
előtted, o. Ne fáradj ki a' kö-
nyörületességből, p. hanem in-
kább tekintsed a' mi Őr Őkké va-
lo fő Papunknak esedezését, a'
ki mind éjjel nappal büntelenül
te előtted áll mi éreűnk ese-
dezvén. Itass minket a' te jobb
kedvednek meg vidámlto po-
hárabul, és tölts bé mi rajtunk
ama' te kíváncos szódat, mond-
ván: Bekerességnec gondolati, és nem
háboruságnac, hogy ti-nektec ad-
gyac kíváncos véget. q

Adgy minékűnk kíváncos
véget, és nem ollyat a' minéműt
a' téged

a' téged nem ilmérő pogányok-
nak szoktál adni? mert hiszem
te kedveltél mindenkoron min-
ket, és a te tökéletes Szerelmed-
ből, te tartottál-meg bennünket,
r. Mi vagyunk a' te kedves fia-
id és hűséges leányid. f

Nem ültünk mi a' csufolók-
nak gyülekezeteiből, hanem a te
kezédért Örömet egyedül ma-
radtunk. s

Induljon-meg annak-okáért
a' te bived mi rajtunk, hogy kő-
nyörülvén könyörülhes mi raj-
tunk, u. Örökké való frigyed
vagyon te néked mi velünk,
mint szinén a' Nappal és az é-
szakával; hát ne távozzál-el a'
mi velünk való jó-téteményed-
ről: gyűkereztessed a' te felel-
medet a' mi sziveinkbe, és ne-
álly megszűs mi tőlünk: Ez U-

ram

ram még tégedet-is meg-örven-
deztett hogy-ha mi velünk jól
lélsz, és a' mi sziveinket, lel-
keinket alhatatos bizodalommal
meg-erősíted, x. Orvosolly-
meg hát minket, és viselgy gon-
dot a' mi egészségünkre, y. E-
plts-meg minket a' te alhatatos
békeiségeddel és szabadíts-ki
minket a' mi fogságinknak kő-
teleiből, a' mint ki szabaditot-
tod Jérémiást a' sáros veremből,
és a' szerint cselekedtél ő véle,
a' mint ő néki tettét, x. Sőt
Uram ugyan tisztits-meg minket
minden álnokságinkból; és ez
néked hiredre nevedre, Örö-
medre, tisztességedre és dicsre-
tedre léssen, e földnek minden
nemzetséginél, a' kik hallják
a' te mi velünk közlott jó-téte-
ményedet, A.

G 3

Leg-

Leg-közelebb pedig e' bé-állando
étszakánac sötétségében is, végy a'
te Atyai oltalmazadnac szárnyai a-
lá bennünket, és adgyad a' te Sz.
Lelkedet minékűnc, melly által ugy
nyugodgyunc testeinkben, hogy a' mi
szíveinc a' te szerelmedben ébren
maradgyanac, és hogy minden
világi sz. orgalmatosságot ugy tehes-
sünk-le, erőtelenségűnk nec szűksé-
ges meg-könnyebbitésére, hogy te 10-
ladsoha el ne felelkezzűnc, hanem
inkab mindenkoron a' te dicsőfseged
és a' mi idvefsegeűnc forogjon a' mi
elméinkben: hogy így a' mi lelke-
inc ismeretinek is, a' test nec külső
nyugodalmával edgyűtt, belső és lel-
ki nyugodalma lehessen, és az hol-
napi napra a' te segedelmed által
meg újjölt erővel fel virradhassunc.

* Cselekedgyed ezt mi ve-
lűnk a' te szetelmes Fladnak az
U

Ur Jésus Christusnak érdemeért,
a' kinek te veled örökké valo
mennyei Atyákkal, és a' Szent
Lélekkel, egy örök Istenség-
ben, legyen dicsiret, tisztesség
és dicsőlség, mostantul fogva
mind örökké, Amen.

a Jerem c. 12. v. 1. b c. 31. v.
18. c c. 23. v. 15. d c. 10. v. 10.
c. 15. v. 18. e c. 14. v. 7, 8, 9. f c.
15. v. 19. g c. 14. v. 19, 20, 21.
h c. 10. v. 16. i c. 3. v. 23. k c.
17. v. 11. l c. 32. v. 17, 18. 14.
m c. 20. v. 12. n c. 10. v. 24. o
30. v. 11. p c. 50. v. 20. q c. 15.
v. 6. r c. 29. v. 10, 11. s c. 30.
v. 11. t c. 31. v. 20. u c. 15. v.
17. v c. 31. v. 20. x c. 32. v. 40,
41. y c. 33. v. 6. z c. 38. v. 10.
c. 39. v. 12. A c. 33. v. 8, 9.

XVIII.

1. Síralmot az Isten fiainak, melyet űk az ő sokféle czégeres vétkek miatt reájoc bocsátott bűnteséseken, meg-bővűlt köny-hullatásoknak árijával ontanak ki ;

2. E' mellet az Isten kegyelmében való erős bizodalmonak álhatalossága.

O H Uram, csak nem is gondolkodtunk mi arról a' mi boldog állapotunkban, hogy mi még valamikkor ilyen elvetetett állapotra júnánk, a' mi némű immár most nyomja a' mi hátunkat, s, hanem a' midőn immár szintén a' mi el-vesztettűtinkrol kezdetűnk tudakozni, és minnē magūkat kezdetűc vizsgálai ; akkor vessűk esűnk-be,

be, és akkor kezdgyűk biveinknek bánattyával s' szemcinknek keserves köny-hullatásával megvallani hogy mi te elcsesed felette igen vétkeziűnk, és te-is azért nem kedveztél a' te igaz ítéletedből mi-nékűnk. b

Te a' mi bűneinkért tellyeségesen meg-töltötél minket büntetésekkel, és mindnyáján azok, a' kik minket eanek előtetitűrelnek vala, meg-utáltanak bennűnket, mert meg-látták a' mi rutságunkat. Edgybe kötettek a' mi álookságunknak igáji a' te kezeddél, edgybe fonattak és bé-vettettek a' mi nyavalyánkba, c. Meg-rekesztetűc te minket, és ki nem szaladhatunk, olyan mint a' tenger a' mi nyomoruságunk : Kicsoda gyógyíthat meg minket? d. Meg-

száraztottad a' mi testünket, és
 a' mi bőrünket, őszve rontottad
 a' mi csontainkat; a' mi vesé-
 inkbe lövted bé a' te nyilaidat,
 a' mi ősvényinket el-fordítottad;
 és faragott kővekkel rekesztet-
 ted-bé a' mi útainkat: nehéz
 békót vetettél a' mi lábainkra,
 hogy mi abból meg ne szabadul-
 hassunk: a' porba nyemtál te,
 minket, el-távozott a' mi lelkünk
 a' békeségtől, e. Még északa-
 is sirunk mi, és a' mi köny-hu-
 latásinc a' mi orczáinkon le-foly-
 nak, f. Fel-emellyük mi a' mi
 sziveinket kezeinkkel edgyűt
 a' magas ég felé: g, és ki-ö-
 tyük a' mi sziveinket te elődbe
 mint a' vizet: h, te pedig Uram
 be-dugtad a' te fűlcidet a' mi
 könnyörgésünk előtt, és felhő-
 vetted elődbe hogy által ne
 menj

menyen a' mi imádságunk, k.

De Uram, hiszem te örökké
 meg-maradtsz, és a' te tölde-szé-
 ked örökkön örökké állando:
 miért felekezted hát-el örökké
 mirolunk? el-hadtz é minket
 sok ideiglen? l.

Emlkezzél meg a' mi nyo-
 moruságinkról és a' mi siralmink-
 ról, a' méregről és a' keferűség-
 ről, mellyel minket meg-tesze-
 gitettél: hiszem nem hagyod el
 te mind örökké a' tiédet! m,
 mert a' mi lelkünk mind ennyi
 nyomoruságinkban-is azzal biz-
 tatya magát, hogy te vagy a' mi
 örökségünk: azért tegedet
 várunk. Jól ismértük Uram,
 hogy a' te kegyelmességedből
 vagy ez hogy eddig is tellyes-
 séggel meg nem emésztetünk,
 mert nem fogyott-el tellyeség-
 gel

102 A H I T A T Ó S
 gel a' te kegyelmességed; sőt
 a' te irgalmasságid minden reg-
 gel meg újjáulnak.

Uram, te vagy a' mi meg-tar-
 tónk, szólly hát a' mi lelkeink-
 nek és te benned reménlünk;
 mert jó vagy te azoknak a' kik
 várnak tégedet, és a' lelkeknek
 a' kik keresnek tégedet, mert te
 nem hadís-el mind örökké, ha-
 nem ha bánattal illeté is, de is-
 mét kegyelmes vagy a' te kegyel-
 mességednek gazdagsága szerint.
 Nem szived szerint vered sem-
 bánattal szived szerint nem ille-
 ted az embereknek fiát, n. Té-
 ríts-meg hát miakat ismét te
 hozzád, és újjéts-meg ismét a'
 mi apjainkat, mint régenten-
 vala: o. hogy mi e' te mostani
 sanyargatásod alól meg-szaba-
 dulván a' te méltoságos Nevedet
 main-

K Ö N Y Ö R G E S. 103
 minden te választottiddal egye-
 temben időről időre mind ö-
 rökké dicsérhelessünk, és tené-
 ked a' meg-szabadításért öröm-
 mel való bálákat adhasunk, A-
 men. * Halgass-meg minket
 ezekben, Mi Atyánk, &c.

Thren. c. 1. v. 9. b c. 3. v.
 39, 41. c c. 1. v. 8, 14. d c. 2.
 v. 13. e c. 3. v. 4, 7, 12, 9, 15, 16.
 f c. 1. v. 2. g c. 3. v. 49. i c. 2.
 v. 19. k c. 3. v. 43. l c. 5. v. 19,
 20. m c. 3. v. 18. n c. 3. v. 33.
 21, 23, 24. 30, 31, 33. o c. 5. v.
 21, 22.

X I X.

Az Ezéchiél Prophéta
 Könyvéből.

Ebben

Ebben a könyörgésben az Anya-
szentegyház dicsíri az Istennek ve-
le közlött sokféle jó tetteményit:
szomorkodik a maga háládatlan-
ságán: Kéri az Isten kegyelmét,
mellyet ígér a frigy kötésben, hogy
még a veszedelemnek közepette is
az ő peccátival eljegyeztetett vá-
lasztotti vigan meg állassanak.

Mindenható könyörülő I-
sten a mi Urunk Jézus
Christusnak örökké való Atyja,
te mi valak annyi sok és nagy
jó tetteményidet közlötted, hogy
mi azokat még csak elő sem
tudgyucsimlálni, sőt csak meg-
gondolására is elégteleneknek
találjuk és ismerjük magunkat,
kiváltképpen pedig midőn mi
még a mi vétkünkben fekü-
nénk, és senki mi rajtunk nem
könyör-
könyör-

könyörülne, felvettél bennün-
ket meg-mosogattál, és ki-terio-
tetted a te ruhádat mi reánk. A-
rannyal és ezüsttel ékesítettél fel
minket, semlyét és mézet adtál
minékünk ételünkre, a. De mi
háládatlanok voltunk, a te ve-
lünk közlött sok jó tetteményi-
det el-felejtettük, hátunk megé-
verettünk tégedet, és a miannen
magunk kívánságának cönnünk
eleget, be-moskoltuk ismét ma-
gunkat, a mi utálatosságiakkal,
b, te pedig a bűnökben nem-
győzőrködöl! és ennek oká-
ért minket mint gonosz fiakat
meg-sanyargattál a te keserű
vefsziddel, és meg-sajoltad a
mi ágyékinkat, hogy mi sírnánk
és jajgatnánk: mert te ottan-
ottan édesgettel vala minket ma-
gadhoz: De mit használt ez? e.

Mind

Mind az általod Uram, jó és igaz Isten vagy te, meg-esküdtél a' te életedre, hogy nem akarsz a' bűnösöknek halálát, hanem kívánod inkább, hogy az ő útjáról meg-térjen, és éljen, d. Meg-térünk Uram mi te hozzád, és kegyelmet kérünk a' te szerelmes Fiadnak az Ur János Christusnak kedvéért. Végy kegyelmedbe annak okáért minket: és emlékezzél-meg ama te frigy kötésedről, mellyet mi vétünk még a' mi gyermekségünkben, tudni-illik a' szent kereszttségben kötöttél, és virraszd-fel mi rajtunk a' te örökké való figyelled. Feleljts-el minden mi álnok cselekedetünket, önts-ki batbatóssan a' te Szent Lelkednek tiszta vizét mi reánk, hogy mi minden tisztátalanságinkból megszabadul-

szabadul-

úsztrullyunk. Nem mi éreztünk cselekedgyed ezeket, hanem a' te Nevedért és az Urért, a' ki minékünk igazságunkká lőtt; és jegyezz-el minket a' te megtartó jeggyeddel, hogy még a' veszedelemnek közepette-is bánás nélkül meg-tartattassunk, e. Adgy új szívet és új lelket mi beölünk; vedd-ki a' mi testeinkből a' kő szívet, és adgy hús szívet minékünk, f. hogy mi ennek utánna tégedet igazságban szolgálhassunk, és jövőendőben a' te boldog országodban te előtted mind örökké örvendezhesünk, * Amen.

a Ezech. c. 16. v. 6, 13. b c. 23. v. 35. c c. 21. v. 13. d c. 33. v. 11. e c. 9. v. 4. f c. 36. v. 26.

H

XX

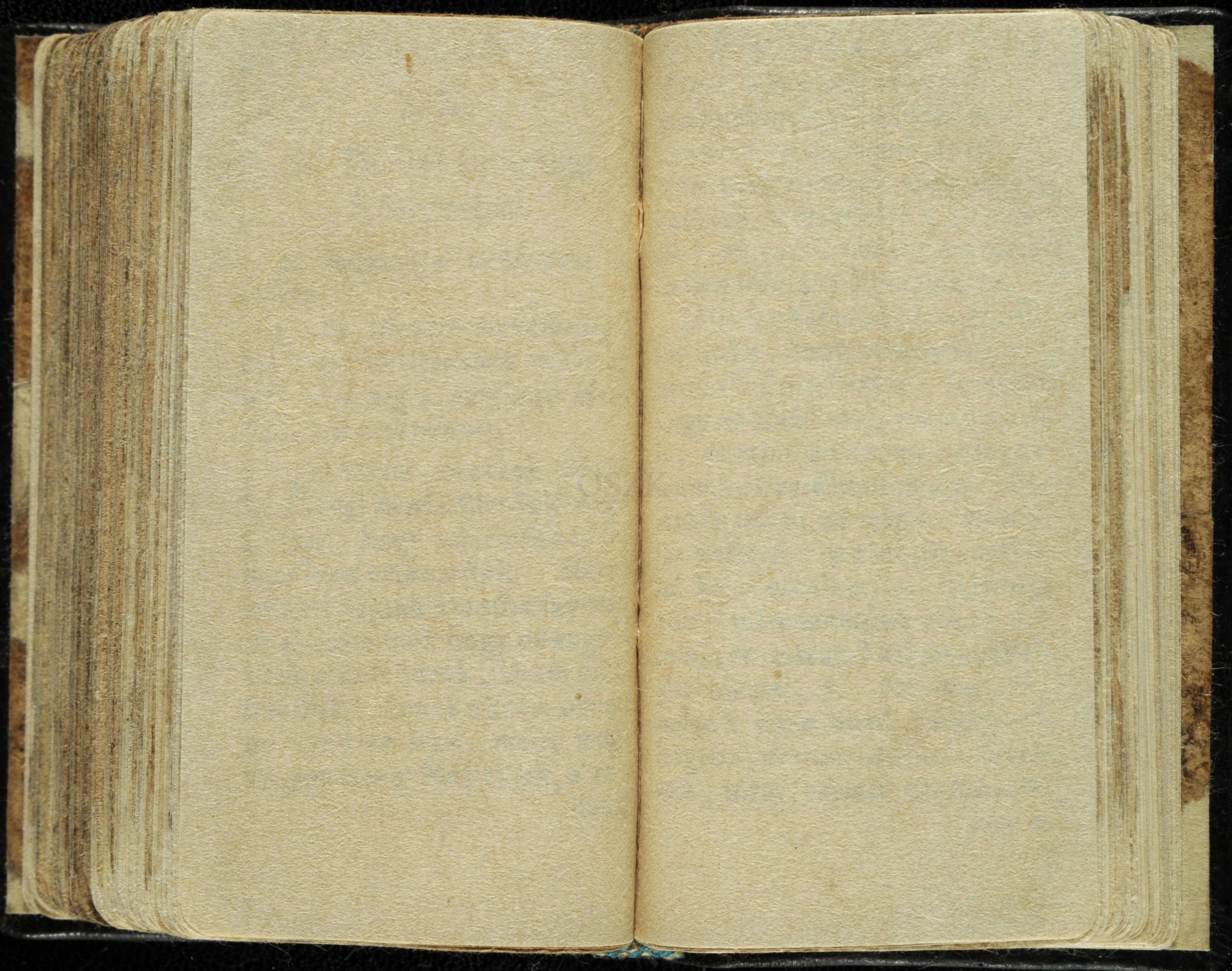
X X.

A' Daniel Prophéta
Könyvéből.

1. Buzgoságos vallás. tétel a
bűnről.

2. Az Istennek kegyelmességé-
ben való fiúi bizodalom mellyet az
igaz hivet még a keresztnek köze-
pette-is le nem téstnek.

O H Uram, orezánk pirulá-
sával kényszerítettünk meg-
vallani, hogy mi te ellened fe-
lette igen vétkezünk. Mert
mi által hágtuk a te törvényedet,
és el hajlottunk hogy ne enged-
nének a' te szódnak, Uram mi I-
stenünk! Ennek okáért omlott
mi reánk az átok, melly meg-
vagyon írva a' Mojsésnek, a' te
szólj

Isten, a' könyörületeségtől, és
 haragodban így szóllottál miné-
 künk: (Lo kyhamah,) az az,
 Nem kegyelmezek meg, továb-
 tinéktek, mert többé (Lo Am-
 mi,) az az, ti nem én népeim,
 én sem lészek ti Istenetek, m.

Minek okáért mind ezekből
 ismerjük, hogy nem melege va-
 gyon a' büntető ostor: és mivel
 hogy az áldást meg-vetettük mi-
 is, és mint méltatlan edények
 semmire becsültetünk, n. El-
 lenség rohan mi reánk, mint a'
 sas-keselyű, és el-fogja törni a'
 mi kéz-iweinket, o. Olyan-
 vólt a' mi nemzetünk mint a' vad-
 tulok, de te-is az ő kővér nyakán
 által mentél, p. Minden erős
 helyeit ottan ottan háborgatni
 hagyod, és mint Adámas Seboi-
 mos, mint Sodomát és Gomerát,
 rontod

ronton rontod Őszer, g. I-kell
 minékünk fegyver miatt hun-
 nunk, a' mi apro gyermekeink
 oszlophoz fognak verettetni, és
 a' mi terhes asszonyi-állatink ket-
 té fognak vágattatni, r, a' mi le-
 ányink és menyecink meg-fer-
 tetésre fognak adattatni, s,
 mert a' te bódát nem fogattuk, t,
 ő kicsoda volna most az a' bölts,
 a' ki meg-értene ezeket? Ki-
 csoda az értelmes ember, hogy
 eszébe venne ezeket? mert i-
 gázak az Urnak útai, és az igazak
 járnak azokon. u. Mivel hogy
 ideje vagyon meg-keresni az U-
 rat, hogy el-jőjjön és igazságnac
 elsőjét barmaztasson mi reánk. »

Mostan annak okáért Uram,
 járulunk te hozzád, és keresünk
 a' te orozádat: y, tégedet kere-
 sünk Uram, mi Istenünk! és

Dávid

Dávidat a' mi Királyunkat, az
 az, a' mi Idvezítő Urunk János
 Christusunkat, és tisztellyük az
 ő kegyelmességét e' mi utolsó
 nyomorodott időnkben, z. Ké-
 rünk felejts-el hát minden mi ál-
 nokságinkat, és légy kegyelmes
 mi hozzánk: és áldozunk tené-
 ked a' mi ajakinknak áldozo
 tulkaival.

Gyogyíts-meg Uram, a' mi te
 töled való el-szakadásunkat, fo-
 gadgy minket a' te nagy jó ked-
 vedbe, és fordíts-el a' te busu-
 lásodat mi rólunk: A. Mert el-
 hitük hogy a' te szived meg-
 esett mi rajtunk, és meg-szántad
 igyekezeti det. Gerjedező-e a'
 te nagy kegyelmességed? Ne
 cselekedgyél hát a' te haraged-
 nek busulása berint, ne térj a' te
 népednek elvektésére; mert Istē

I

123

vagy te, és nem ember, Sz. vagy te mi közönnünk, ne jöjj hát haraggal-bé a' városba, B. Te szerzettél frigyét minékünk a' mezei vadakkal és az égi madarakkal, és e' földi csuszó mászó állatokkal, hogy azok minékünk ne árcsanak: az ivet, a' fegyvert és az hadakozást elvezteted a' mi országunkról, és meg-nyugodtál minket nagy bátorsággal. Sőt Uram, te ugyan hittel jegyzettél el minket magadnak az örök életre, és változhatatlanképpen biztattál meg minket az igazságban, ítéletben, kegyelemben és irgalmasságban, C. Hitel köteleztetd mi hozzánk tennet magadat, te gyűjtesz még minket egybe, te gyűjtesz, ô te szerelmesidnek örökké való édes Anyac Felséges

ges Isten! D, és ezt fogod még minékünk kegyelem nélkül valóknak mondani: En népem vagy te. Oh Uram akkor mi-is nagy örömmel tenéked azt fogjuk mondani: Te vagy a' mi Istenünk és Atyánk, E. Késsülly hát oh Uram a' te ki-jövedteleddel mi hozzánk mint a' piros hajnal, és jöj-el mi hozzánk mint az első, mint a' tavasz időbeli lassu első, melly a' földet meg-nedvesíti. F

Tégy jól mi velünk; és a' te Atyai szerelmednek világát emeld-fel úgy mi rajtunk, a' mint immár a' Napot fel-emelted a' földnek meg-világosítására, legközelebb pedig e' másnapon áld-meg úgy minékünk, hogy csak egyedül a' te teremtésed kezei rendelhesék minden mi

dolgainkat; és mutasd-meg mi-
 nekünk a' te kegyelmességedet
 mint valami égi barmattal meg-
 terbeltetett felbőr, a' melly ide-
 jén reggel szép nedvelséget bár-
 maztat. Nem ivekkel pedig,
 sem nem fegyverekkel, sem nem
 űrközetekkel, sem nem lovak-
 kal, G, hanem a' mi Urunk Iste-
 nünk, az az, a' mi Urunk János
 Christus által tart-s-meg minket,
 egy mint kiben egyedül áll a' mi
 meg-tartatásunk, ki az halálnak
 veszedelmévé, és a' koporsónak
 somlásává lőtt, M. Így mi-is oh
 Uram, életünknek minden nap-
 jait tenéked fogjuk szentelni, és
 minden erőnkkel azon leszünk,
 hogy a' te kegyelmednek töké-
 letes ismeretire juthassunk, I.
 Embert erőben többé nem bi-
 zunk, K. Tiszta szível akarunk

mi

mi meg-tenni, igazságot akarunk
 tenni, és kegyelmet akarunk a-
 ratni, L. Meg igyekezzük ő-
 rizni az irgalmasságot és az ité-
 letet, és mindenkor a' mi Iste-
 nünkbe akarjuk helyhezteni a'
 mi reménységünket: M, mert
 sem égen sem földön való terem-
 tet állatbá azt az idvességet fel-
 nem talállyuk a' melly te nálad
 vagyon; te benned tapasztalljuk
 ő hűséges Istenünk azt az hű-
 séget fogyatkozás nélkül, a'
 mellyel csatlotta magát a' töké-
 letes asszonyi-állat az ő fer-

N. Ezt a' te hozzád

get, olcsád változ

mi belénk.

drágalát

nek tu'

mat é

a Hoseæ c. 11. v. 1, 2. b c.
 42. v. 10. cc. 5. v. 9. d c. 11.
 v. 3. cc. 5. v. 1. f c. 13. v. 6.
 g c. 4. v. 1, 2. h c. 2. v. 5, 6.
 i c. 7. v. 6. kc. 10. v. 13. l c. 11.
 toto. m c. 1. v. 5, 9. n c. 4. v.
 6. o c. 1. v. 5. pc. 10. v. 1. q c.
 11. v. 8. rc. 14. v. 1. sc. 4. v.
 14. t c. 9. v. 17. u c. 14. v. 10.
 x c. 10. v. 12. y c. 5. v. 15. z c.
 3. v. 5.

A cap. 14. v. 3, 5. B c. 11. v.
 2. 9. C c. 2. v. 17, 19. D c. 1.
 1. E c. 2. v. 22. F c. 6. v. 3.
 v. 7. H c. 13. v. 14. I c.
 14. v. 4. L c. 10.
 v. 6. N c. 2. v. 6.

bul

1. Fohászokodás a' mi jelen való
sorsunkon.

2. Könyörgés a' meg-szabadu-
lásért.

3. Fundáltatic ez a' könyörgés
az Istennek irgalmasságán ; és a'
meg-szabadítás bizattatic az ő te-
le el-rendeltetett időkre, eszközök-
re, és Kegyelmeből nekünk ki jelen-
tendő bölcsességére.

O Csudálatos Isten, vallyon
 vagyon-e a' városban olly
 veszedelem, a' mellyet nem te
 bocsátottál volna ő reá ?
 a' te ítéletednek igaz
 most minket, a'
 lette vólt : b
 nással edg
 enged
 minke
 341.

bokba vetettél, és azokkal mint
egj Czerballal bényelettel ben-
sűnket: az holott mi sok napo-
kat és étszakákat el-töltvén,
nyögünk, és bánatnak eresztet-
tük magunkat mint a' gyermek
szülő. e

De oh Uram, most immár e'
mi meg-keleredett állapotunk-
ban te hozzád kiáltunk, kérünk,
felelly-meg mi-néktűnk a' mi
szónkra, és vedd füledbe a' mi
fohászzkodásinkat: szólly csak
ígét, hogy mi az idveffeg-
nyára mint Jonás a' szá-
-sűnk, d. Szabá-
éreted szerint
're nevedet
Engedgy
ugyan
sűnk;

In népem vagy te, hogy mi-is
tenéked bizodalmasson ezt
mondhassuk: Mi Urunk és
Istentűnk vagy te: g.
te roád nézűnk, és vár-
det mint meg-szabadítá-
Istenét. A' te barago-
dozzuk Uram mi.
tűnk te ellened
mig meg-lát-
és igaz t-
kűnk.
mint te
mi ál-
har-
a'
p
i

te beñed bizokat, és midőn a ti-
 .iden nyomoruságoknak folya-
 mati nagy sebessé által bocsátod,
 hirtelenséggel véget vet
 an, i. Közel vagy te és
 fik a' te segedelmed; k,
 kels végre a te szentsé-
 helyedből, l.

ért várunk mité.

bocsáttuk a' mi

e hozzád c-

khez, ki

ak vagy

öröm-

zerel-

és

ni.

nem szabunk tenéked időt:
 segedelműnkre, hogy mit
 der azzal késértenénk: o o
 te mindenket móddal, r
 és mértékkal meg-mértél
 és az erő, mellyel nagyot
 mindenkor nálad vagyor
 karod erejének kicsi
 ellene? csak ol
 mind az egész
 ték nyelv
 hajnalna
 tyának c
 ken ke
 ket
 b

avagy mimodontartathatott
na-meg az, a' mit te nem fő-
tál volna? p. Ha pedig a-
etbéd az, hogy minket e'
ostani állapotunkban ez é-
l az halál által ki-szólts,
n úgy a' mint te akarod.
is te magad légy tő-

örnyűlőnk, és

mint főmeid-

halálunk-

erőssis-

eg-erő-

a' gyen-

gely

ge-

te-

l.

l.

Végy hozzád jó kedvel min-
ket mint a' te szerelmes Fiadban
az Ur Jézus Christusban való
kedves áldozatot. Terjed-ki
mi reánk az igazság Napjának
meg-élesztő sugárát, és gyo-
gyíts-meg minket annak szár-
nyai alatt. Add-meg minékünk
a' dicsőségnek országát, és a' te
kezedből várando ékes Coro-
nát, hogy a' te orczád előtt ki-
mehelessünk és bé-jöhelessünk
mind örökké. Tenéked a' te
edgyetlen egy Fiaddal és a' sz.
Lelekkel egy Istennek a-
dassék dicsiret és dicsőség min-
den állatoktól s' mi tőlünk-is,
Amen.

a Amos c. 3. v. 6. b Jóna c
1. toto. c Mich. c. 4. v. 9. d Jón-
na. c. 2. v. 3, 11. e Joélis. c. 2.
v. 32. f Matth. c. 3. v. 17. g
Zach.

Zach. c. 2. *h* Mich. c. 7. v. 7, 9k
 18, 19. *i* Nah. c. 1. v. 7.
 Habac. c. 2. v. 3. *l* Zach. c. 2.
 v. 13. *m* Soph. c. 3. v. 16, 17.
n Malach. c. 3. v. 16. *o* Judith.
 c. 8. v. 10, 12. *p* Sapien. c. 11.
 v. 21, 22. & seqq. *q* Zach. c. 2.
 v. 5, 8. *r* Judith. c. 13.

X X I V.

A' Joël Prophéta Köny-
véből.

1. Elő számlálása az ellenség-
 nec országunkra rohanásából reánk
 következhetendő nyomorúságoknak.
2. Okai efféle nyomorúságoknak.
3. Könyörgés azoknak el-fordí-
 tásáért.
4. Vigasztalások az Istenfelők-
 nec ez illetően szomorúságokban.

Uram

V Ram Isten, nem külföldben
 vagy onmostan a mi állapa-
 tuk, mint ha immár a veszedeli-
 met szemekkel látnak volna,
 és mint-ha a fegyvert s' az éhsé-
 get immár reánk bocsátottak vol-
 na: mert; Imé olly rettenetes
 nép közelget és rohan mi reánk,
 a' kihez világ kezdetől fogva
 hasonló nem volt, s' többé nem-
 zetségről nemzetségre nem is
 létezik, *a*, nincsen pedig senki a'
 ki ellenek álhaszon és vilzása
 verhesse őket, hirtelenséggel ki-
 terültenek az hegyeken mint az
 hajnalnak világa, széllyel nyar-
 galnak mint az űtközőkre ké-
 sűlt Országok. Edes hazánkban
 sok városinknak kő-falaira im-
 már fel is hágtanak, és fegyver
 által úgy el-rontották azokat,
 hogy tovább való lakásra nem al-
 kalma.

kalmatosok, az házakat mint az
ablakon be-menő lopók meg-
hagták, b, eléb hogy sem mint
valaki azt észébe vehette volna,
a' gyermekeket egy ebédért,
és a' leánzókat egy jól lakásbéli
borért el adták: Illyen olcsó á-
rura, és mint egy meg-fojtott a-
pro madarakká bőcsülték sze-
gényeket, c. Minden népek el-
rémültek ezektől, és minden
ország el-feketedtenek tőlők
valo féltékben mint a' fazék. A'
mi országunk olyan volt az el-
lenségnek be-jövelele előtt
mint a' gyönyörűséges Paradi-
csom kerte, de Ő uáanna pusztu-
lásnak pusztájává tétetett. d

El-pusztított a' mező, kefe-
regnek a' földnek lakoi, mert
el-veszett a' buza; el-száradott
a' must; sárnak a' szőlős kertek:

mert

mert a' mezőnek minden elő-
fái ki-asztanak. El-rothattanak
az el-vetett magok a' barázdák
alatt; el-pusztultanak a' gabo-
nás házac, el-romlottanak a' csü-
rők, az oktalán állatok foház-
kodnak, az Őkrők bőögnek, a'
juhok nyája is el-veszett, mert
niocsen életek. A' mi meg-ma-
radott vala a' laskától, meg-évé a'
csere-bogár, és a' mi a' csere-
bogártul meg-maradott vala,
meg-évé az hernyo, a' mi az her-
nyotul meg-maradott vala, el-
sülté a' ragya. A' kenyérrel és
borral valo áldozat, sőt minden
öröm el-költ az Urnak házábul
és az emberek fainak viga-
ságok szomorúságra fordula.
Jaj nekünk ez a' nap a' melly kö-
zel vagyon, és egy jó mint a'
pusztító a' mindenható Istenről.

K

s. Sc-

e. Sietésnek napja, homályos napja, kőnek napja ez, és folyókkel bé-borított nap ez; nagy és igen rettenetes az Urnak napja, vallyő s' ki álhattya-meg azt? A' te táborod Uram ez! s' te nódítod-m' g ezeket nagy rettenetességgel, f. A' mi fiataloknak, és a' mi fiaink fiainak, sőt még azoknak unokájoknak-is léssen e' rettenetességről miremlegetniük: g, mert meg-sokasultanak a' mi gonofságiak, és azok télnék mi ellenük bizonyyságot: h, mert a' részegeskedés bé-nyelt vala mindnyájunkat, a' világ szerelmének és sok álhatatlanságoknak adtuk vala egészen mi magunkat; azért büntet minket, és azért vonod el a' mustot és minden egyéb áldásodat a' mi szájunktól, i.

Mind-

Mind-azonáttal, oh Uram, te igé kegyelmes és irgalmas isten vagy, késedelmes az haragra, nagy a' te kegyelmességed, és nem terjed sok időkre a' te büntetésed: ki tudgya talám hozzánk térs, és meg bánod szándékosodat, és talám áldásodat hagyod utánna mi rajtunk, hogy mi te-néked kenyérrel és borral áldozbassunk, k, és a' te gyűlekezetedben tégedet vig szível szolgálbassunk, a' mint te meg-ígérted ezt azoknak a' kik te hozzád tística bírból meg-térnek. Mert imé firván és bánkodván nem a' mi ruháinkat hanem szíveinket szaggattuk-meg te előtted; velünk vannak a' vénk-is, kö-zinkben vetűk az apocskákat és a' csecs-izopókat-is, ki-jörűnk a' mi házainkból; te előd-

K 2

be

be öntyűk-ki a' mi lelkeinket :
 régedet hívunk , Uram, felelly
 vigasztalo becéddel minékűne!
 Mi vagyunk, Uram, a' kik ser-
 kengettyűk a' te véghetetlen
 jó kedvű atyai szivedet kik te
 fiaid és örökségid vagyunk!
 Serkeny-fel azért oh Uram, és
 légy kegyelmes a' te népednek!
 oh indully buzgoságra a' te föl-
 dedhez és kedvezz a' te seregéd-
 nek! Ne bocsássad bídalomra a'
 te örökségedet, hogy a' Baál
 papjai ő rajtok ne uralkodgya-
 nak. Miért hadnál az istente-
 leneknek mi felőlűnk ekkép-
 pen szólnani: Hol vagyon mo-
 stan az ő Istenek? I, hol az ő
 Evangéliomok? te vagy az a'
 ki meg nem engeded hogy a' te
 Neved ilyen éktelen gyalázat-
 tal illetteflek, sőt öröktől fogva
 valo

valo decretomodbul el-végez-
 ted mi felőlűnk hogy mi meg-
 sanyargattassunk, de annak után-
 na fel-magasztaltassunk. Vi-
 gasztallyuk annak-okáért szive-
 inknek belső indulattyából ez-
 zel minnen magunkat! hogy te
 mindenkor velűnk és közöt-
 tűnk vagy, és bőséges Istenűnk
 akar sz minékűnk lenni, a' mi
 rettegő és félelmes sziveinket a'
 te Sz. Lelkednek meg-vidámi-
 to nemes vizével meg-öntözöd,
 meg erőssited és meg-bátorítod.
 hogy mindeneket békével el-
 szenvedhesstűnk, és soba örökké
 szégyenbe ne esűnk: Es hogy
 ezt minden bizomnyal meg-ia-
 pasztallyuk, és a' te Nevedet
 vég nélkül fel-magasztallyuk:
 mert a' kik az Urnak Nevét se-
 gítségre hívják, azok mind örök-
 ké

ke meg-tartatnak, m, óh Uram,
e' tenéked nagy dicsőffégedre
szolgál, hogy mi a' meg-izaba-
dított, egyedül csak a' te hatal-
mátságodnak és meg-változha-
talan igazságodnak tulajdoni-
tyuk, és noha a' te hívséges fiad
közűl sokan fegyver miatt el-
bu'lottanak, te mindazáltal a' te
Anyaszentegyházadat még a' vér,
tűz és kőd oszlopok között is
meg-tartod: mert a' Sionnak he-
gyén leszen a' meg-izabadulás,
és a' meg-maradott népet te
magadhoz hívod. Oh Uram!
akkor a' mi meg-maradott nyo-
morult fiainkat is magadhoz fo-
god hívni. *

Ne féltly hát föld népe, hanem
inkább örülly s' vigadgy; mert az
Ur nagy készűlettel készűlt a' te
segítségedre, örvendezzetek és
vigad;

vigadgyatok, a' ti Uratokban I-
stentekben; mert meg-adgya ő
mi-nékűnk az igazságnak Do-
ktorát, és nem halgattya-el, hogy
ki nem őntené még az ő Lelkét
minden testre, a' fiakra és a' leán-
zókra, az ő szolgaira és szolgál-
lo leányira.

Mint régenten, most-is első
ád minékűnk alkalmas idő-
ben. Hogy a' mi csűreink bu-
zával meg-rakodgyanak és a'
mi pinczeink áldásokkal bü-
völködjyenek, n. De az el-
lenséget minden ősergivel
ki-szellestzi szintén a' külső
tengernek utolsó határáig, el-
annyira, hogy az ő kevélysége
meg-dohosodik és annak büzi
fel-mégyen, o. Perelni fog az
Ur az ő saját örökségejért a' mi
ellenségűnkel, ki mi rajtunc ke-
gyet-

gyelenkedett, és törvénybe fogja az ō hívein tölt győtrelemért, mert sok ártatlan vért ontottanak-ki a' mi földünkben, a' melly, büntetetlen nem maradhat. Es mivel hogy az Istent és az ō anyaszentegyházát immár régtől fogva üldözik, igen rövid időn meg-fizet nékik az ō érdemek szerinti. A' szántó-vasakból fegyvereket fogunk csinálni, és a' kaszákból dárdákat, és a' kik ennek előtte betegesek voltak mi közöttünk, meg-erősödnek, hogy a' mi ellenségeinken bossút alhassanak, p. Vessétek hát a' sarlót bátorsággal a' gabonába, mert meg-ért a' kereszttyén véren bizott istentelen Jésuitai gabona, jöjjetek és nézzétek-meg, mért rakva az Isten haragjának sájtója, meg-

foka;

sokasult ezeknek az ō gonoszságok, és a' nyomor szerzőkkel fellyűl foly az ō álnokságok. q. A' mi fiaink, és a' mi fiainknak fiai, (valakik e' nagy nyomorúságról meg-tudnak emlékezni) meg-látták ezt, és ennek igazságát meg-tapasztallták, r, és a' mi Istenünknek Nevét ezért dicsírni fogják, úgy mint ki ō közöttök csuda dolgokat cselekedett, kinek egyedül magának legyen dicsőret tisztesség és dicsőség mostantúl fogva mind örökké, Amen.

a Joel. c. 2. v. 7, b v. 9. c c. 3. v. 3. d c. 2. v. 3. e c. 1. v. 10. 12, 17, 18. v. 4. 9, 15. f c. 2. v. 11. g c. 1. v. 3. h c. 3. v. 13. i c. 1. v. 5. k c. 2. v. 13, 14. l c. 2. v. 13, 16, 17, 18. m v. 19, 31. v. 30. n c. 2. v. 21, 23, 28. v.

K 5

25.

25. o c. 2. v. 20. p c. 3. v. 2. 19.
v. 7, 10. q c. 3. v. 13. r c. 1. v. 3.

X X V.

Az Amos Prophéta Könyvéből.

1. Pápistác üldöző kegyetlenségének ki-mutató tüköre, es annak meg-zabotlázásáért való könyörgés.

2. A' Pápistaság alól igaz keresztényen vallásra vissza tért anyaszentegyháznak állapotja.

3. Ugyan azon anyaszentegyháznak a' bűnökért való sanyargatása.

4. Hármaz vigasztalása az i-jövendő bekeségért ennek az Isten anyaszentegyházának.

O Seregeknek erős Ura Isten: te tudod hogy a' Tyrannu-

rannusok és az igaz Isteni tiszteltnék ellenségi miképpen nyomorgatták és miképpen cséplécsés csépekkel iffiúsagatul fogva a' te anyaszentegyházadat, a, ōk meg nem emlékeztenek azokkal az atyafiakkal tölt szövetségekről kik egy Istent vallanak, és kik a' szent Kezelségben vigasztallják magokat, hanem inkább fegyverrel báborgatták azokat; nem voltak semmi irgalmasággal hozzájuk, a' terhes a' szonyi-állatokat ketté vágták azok között: mind örökké ragadozó volt az ō haragjok, és örökké haragot tartottanak mi ellenünk, b. A' te szenteknek kik a' te Nevedet vallották még teremeket-is meg égettek mint a' meszet, és edgyűt-is s' másut-is még az ō koporlojokbul is ki bánták

hánták azokat, c. Tekints-meg
 hát e' kegyetlenséget oh erős I-
 sten a' te igaz ítéletedben, és a'
 te haragodnak tűzét fordíts vi-
 szá az ő palotájokra: d, törd-el
 az ő zárjokat, és fordíts-ki őket
 tövestül azzal edgyütt a' ki az ő
 üldözéseknec pálczáját hordoz-
 za: mert ők nem a' mi ellensé-
 gink, hanem a' tiéd és te ellened
 vagyon az ő örökké valo dű-
 hőségeg. Térts-el-bát kérűnc
 a' te haragodat és méltó bünte-
 téseket mi rólunk: mert mi ben-
 nünk-is nem csak három avagy
 négy gonoság hanem meg-
 számíthatatlan sok találhatik, e.
 Meg-nevelkedtenek és meg-
 erősödtenek a' mi bűneink an-
 nyira, hogy te méltán perelhet-
 mi velűnc; f, és méltán kiáltatha-
 tod mi velűnk ama' siralmas be-
 szédet

szédet: El-esett, és nem álhat-
 meg-az Izraélnek szűze, (a' mi
 országunknak Fejedelme, Ki-
 rállyá, és minden rendbéli gond-
 viselői) le-vettettek az ő föld-
 ken, és senki nincs a' ki őket
 fel-emelje: g mert a' te törvé-
 nyedet meg-vetették, és te igaz
 szerződést nem őrzöttek, h Az
 ítéletet méreggá változtatták, és
 az igazságaak gyümölcsét ti-
 rómmé: i. Az igazat pénzen
 el-adták, és a' nyomorultat egy
 őltő sarun. A' szegényeknek
 fejekre szetnek, és a' nyomorul-
 taknak igazságokat el-fordit-
 tyák, k. A' kővér Bűn-
 ni-illik a' gazdagok) nyomor-
 gatták a' szegényeket, rongál-
 lyac a' szűkölködőket, l. Meg-
 kicsinyítik a' vékát, és a' gabo-
 na árát meg-őregbitik, a' gabo-
 na

na ocsuját pénzen adgyák. *el, m.*
 Az ítéletet keserűségre változ-
 tatják, és az igazságot a földön
 hadgyák beverni, *n.* Meg-esett
 embereknek birtágokkal élnek,
 egyenlőképpen a' lelki Pászto-
 rok nevét viselőők és külső tilz-
 tet viselő rendek : nincsen a'
 tobzodásnak s' részegségnek
 határa nálók, *o.* Egybe hívják
 egymást s' így szólnak : hozd-
 elő s' igyunk, *p.* A' mértéklet-
 lenség, a' paráznaság és a' bujál-
 kodás, annyira el-hatalmazott
 közöttünk, hogy immár nin-
 csen a' ki ezt meg-igyekezné
 büntetni. A' fia az atyával egy-
 leánnyal vérkezik, *q.* Avagy
 nem zendülne-é meg ezen a'
 föld, és nem sirna-é annak min-
 den lakosa? a' Nap nem nyu-
 godnéké-el déblen? *r.* A' mi
 fő

fő embereink a' czifrán eszoál-
 tatott nyoszolyákban bátran a-
 lusznak, és az ő ágyokban ked-
 vekre el-nyújtóznak : váloga-
 tott bárányokkal laknac, és meg-
 hizlalt borjukkal. Hegedű izó
 mellett énekelnek, és vigaság
 tévő szerzőszámokat gondolnak
 mint Dávid, de nem lelki vigas-
 talásra hanem a' testi bujaságnac
 fel-indítására. A' bort nagy po-
 hárokkal iszszák, drága olajjal
 kenik magokat, és nem szán-
 nyák a' Josephnek romlását, *s.*
 Nincsen a' ki őket erről inteni
 merné, mert még a' köz nép-is
 haragszik és gyűlöli azt a' ki az
 igazságnak által hágolt meg-fed-
 dette : meg-utáltac az igaz mon-
 dót : és a' ki az idveffégnék
 útára akarná őket tanítani-
 ugy tartják azt mint a' rémi-
 tőt.

ő. Annak-okaért a' ki eszes
ember, halgat mivel hogy az idő
gonosz, t.

Oh Uram Isten még-is nem
vertél te minket-meg fogaink-
nak nyugodalmával és tisztasá-
gával, sem pedig a' kenyérnek
szükségével; hanem a' te igaz
ítéletedet inkább másképpen va-
lo sanyargatásiddal bocsátottad
bővségeffen mi kőzinkbe, mert
a' földnek edgyik részét esővel
meg öntözted, a' másikat nem;
és ragyával s' hernyóval vertél-
meg minket. Dög halált bo-
csáttál mi eánk és a' mi barma-
inkrá, mint régenten Ægyp-
tomnak földére; le-vágattad a'
mi fiainkat, lovainkat, az ellen-
ségnek adtad, de még-is nem
térünk mi te hozzád: u. Sőt
kérdékesen kevélyekké és
vakme-

vakmerőkké lőünk, el-biz-
tuk magunkat a' mi erő helye-
inkben. Mészszewertünk mi a'
veszedelemnek napját, x, a' bi-
zelkedő hazugokkal el hadtuk
magunkat bitezni, y, ollyan tu-
lajdonítottunk magunknak a' mi
nem vólt hatalmunkban, és azt
mondottuk vala, hogy a' mi nag-
birodalmunkat a' mi erőnkkel
szerzettük, és a' mi ellenségünk
nek magunk erejével albatunk
ellene, z.

Minek-okaért méltán nyomo-
dod a' mi fel-fuvalkodott orszá-
gunkat miképpen a' vas beké-
nyomja a' tellyes kévét, A.

Ki-tétetünk annak-okaért
mi a' veszedelemnek, és meg-
fognak környékezni minket
mindé féle borogatással, a' mi vá-
rosink az Urtul meg gyűlöltet-
nek,

nek, és idegen nép kezébe adat-
tatnak minden bennük valo ja-
vainkal edgyütt, B. A' mi pom-
páson ékesítetett házaink és pa-
lotáink meg-rólanak és meg-pu-
tulnak, az apro házaknak bar-
langokká kell válniok és minden
javoktul meg-kell üresséednie,
C. A' ki leg-gyorsabb léssen-
is el nem szaladhat; D, és ha
valaki el-szalad az Oroszlán előtt
Medve találkozik reá, ha valaki
az ő házába bé megyen, és ke-
zével a falhoz támaszkodik, kí-
gyo marja-meg, E. Es hogy ha
a' földnek gyomrába bé-ássuk-is
magunkat, a' te kezéd onnét-is
ki-hoz minket ő hatalmas Isten!
ha az égbe fel-hágoánk-is, on-
nét-is le-vonnál bennünket:
ha az hegyek tetején rejtözünk-
is-el, ott-is elő keresvén fel-ia-
lálsz

lálsz bennünket: ha a' te beme-
id előtt a' tenger fenekibe rej-
tezünk-is, ott-is parancsolsz a'
kigyóknak hogy minket onnét
ki-marjanak, F. A' melly vá-
rosbul ezeken kelnek vala ki,
százan maradnak abban, és a'
mellyből százan kelnek vala ki,
tizen maradnak-meg abban, G.
Ei ha tíz emberek maradnak-is
egy házban. meg-halnak. Es ha
valakit az ő barátja fel-vélzen
avagy a temető ember, hogy ki-
vigye annak tetemét az házból,
ha annac azt mondándgya annac
az háznak borbédgya, vagyon-é
még valami több a' te házadban:
azt feleli az; Nincsen: annak
felette azt mondgya; halgass
mert ezek az Urnak az ő Nevét
nem említték.

Ei-fogy azért ezenel a' mi fő
embereinknek fűs lakások, el-

közelget az ágyban nyujtozók:
nak jalgatások, H. Közelget-
nek a' napok, a' mellyeken az
Ur Isten éhséget bocsát a' föld-
re, nem kenyérnek éhségét, sem
vizeknek szomjuságát, hanem
az Urnak beszéde halgatásának
éhségét és szomjuságát. Buldos-
ni fognak edgyik tengerül fog-
va a' másik tengerig, és csakul
fogván nap-nyészéig futolnak
az Urnak beszédének keresésé-
re, és nem találják. El-eped-
nek akkor a' szép izűzek és az
iffiak a' izomjuság miatt, I.

Immár Uram mit mondgyunc
mi és mit gondollyunk? Re-
ményűk é hogy é meg-érdem-
lett gonosz idő mi reánk ne kö-
vetkeznék? Hízem meg-ál-
mi ellenűk meg-máfolhatatlan
igasságod! mert te meg esküd-
tél a'

tél a' te szentségedre, sőt ugyan
a' te ítéletedre esküdteél meg,
hogy minékűnk az ellenségnek
horogával mint az haladó horog-
gal ki kellesték rángatannak,
és el kellesték vettetűnk, K.
Lássad immár hogy ha a' mi
cselekedetinc örök feledékeny-
ségbe jutnak-é? Ha ezt csele-
kezed-is senki te ellened nem
szolhat: L. mert Uram, te for-
máltad az hegyeket, és te terem-
tetted a' szeleket: te változtatt
világosságra a' temérdek
ségeit, te fedezed-bé a' napot és
szakával M. Te építettél ma-
gadnak az egekben lakó helyet,
és a' te Seregedet a' földön hely-
beztetted, te izóltad a' teng-
vizeit és ki töltöd a' földnek izi-
nére, és midőn te a' földet meg-
űrtéd meg-olvád te előtűnt.

ANITATOS

N. Miképpen álhattunk hát mi
 tiene a' te nagy hatalmadnak ?
 vagy miképpen igazithattuk te
 földi minora magunkat ? I-
 gaz Isten vagy te, és immár ugy
 nem halaszthatod tovább a' bü-
 ntetést, mint a' nyári gyűmölcs-
 k le-szedését a' melly immár
 elveséggel meg-ért: t., mert
 g-bántottanak tégedet a' mi
 földesünk és Királyink az ő
 lovakkal, és te-is meg-
 csútlál az ő palotájokra.

...állanak a' te szemeid
 a' mi felénk, nekünk
 földesünkre és nem javunk-
 ra.

O. Toráb immár te mi ve-
 ...nem járhat, mert nem vagy
 többé mi velünk. Ordítottál te
 mint az Orózlán, s' azért va-
 gyon jelen a' préda, az az, a' te
 ...kemény büntetés:
 becsúszad azt az inséget és

KÖNYÖRGÉS.

nyomoruságot egészfert
 áok valamelly a' mi or-
 ban és várasinkban vagy
 Meg fuvallottad a' te
 és ordítasz. Ki volna
 nem rettegne ? Biz-
 gunkat a' mi könyörgen-
 napjaiban ? avagy a' Temp-
 ban való fel-járásunkban ?
 az Ur-vacsorájával való
 sünkben ? avagy a' mi Soltai
 neklésünkben ? Meg hara-
 tál te mi reánk, és a' mi Ce-
 nálunk te néked nem kel-
 Meg utáltad a' mi k-
 sünknek napjait, és nem
 hatod a' mi tettes-
 gunknak áldozatya-
 kintesz a' mi bálá-ada-
 meg-vetted a' mi ének-
 mert Isteni felelem
 kegyesség nélkül ere-

ÁHÍTATOS

okán minden uczákon
 gyűl: jaj! jaj! R. a mi
 ajánálomra fordul.
 minden éneklésnek ke-
 lly keletűségre a'
 meg a' mi fejeink is
 opazuinak, S. Mind e-
 st is pedig Uram csak tiéd
 szolg, melyet mi is a' te
 godnak, hatalmasságod-
 s nékednek tulajdoniunk.
 gyunk mindazonáltal, oh
 hogy te jó és kegyelmes
 gy. Es ezért a' te fene-
 lységű kegyelmessé-
 ges oltópát fogjuk.
 a' mi te benned valo-
 nak vas-matskájá-
 vet mészük, hogy te ugyan-
 ában el-változtatod a' te
 haragodat valamelly
 , fíad te hozzád tö-
 kelte-

KÖNYÖRÖGS.

kelletes tiszta szívvel meg-
 Uram legy kegyelmes b-
 népednek! mert kicsoda
 te nálad kívül jót mi ve' tők-
 Látod hogy a' el-estűre és meg-
 zomlottak vagyunk. Ambator
 űsd-meg a' mi szívele-
 tainak felső részelt úgy
 tenéked tetszik: Bocsássa
 bátor azt a' látogatásodat mi-
 zinkbe a' melly tenéked tetszik
 V. csak hogy kedvezz a' mi-
 tőled nekünk adatot ked-
 Fejedelműeknek, Királyu-
 nak, Főrendeknek és a' te
 ny: s-nt egy házadnak kegy-
 Patronussinak; hogy meg-
 reitennyenek és el ne es-
 Poenitentiát intál te minék-
 fíadnak e'önkbe, hogy mi ke-
 reszük a' jót és éllyűnk, gyű-
 löllyük a' gonoszt és szolgá-

L

lunk

A H I T A T O S

az itelelet. Meg ígér-
 nekünk a, te hűséges a-
 egyelmességedből, hogy
 te minékünk életünket meg-
 tartod és mindenkoron mellet-
 tünk akarsz lenni, X. Tekints-

Uram, hogy a' mi mo-
 jedelmünk és Magistra-
 az ő tehetségek szerint az
 agot ki szolgaltatják: te-
 meg azt is hogy még sok
 egyes és buzgo szívek vannak
 nd a' felső s' mind a' közön-
 seges rend között, a' kik a' jót
 ökökkeltes indulattal keresik,
 és az igazságot szeretik. El-
 akarnád-e ezeket is vesíteni az-

az istentelenekért a' kik
 minden félelem nélkül vétkeznek,
 hamisságot űznek, és az ő go-
 zosságokat álnokul palástolják
 és titkolják? Soha te ezt nem

cses

K Ö N Y Ö R G E S.

cselekedszed ő világnak terem-
 Ura s' gondviselő kormány-
 hanem inkább el-végezted az
 a' te öröktől fogva való tar-
 csodbul, hogy miaketa' mi
 lenségink között meg-hány-
 vels, miképpen meg-hányas-
 tik a' buzza a' rostában, úgy hogy
 csak egy követske-is a' földre
 ne essék. Ne hadgyad hát U-
 ram annál inkább a' te nemes bu-
 zádat a' földre esni hogy el-
 tapodtassék; és ne töröld-el a'
 Jácob házát, az az, a' te Anya-
 szentegy-házadat egészen: ha-
 nem, fordítsad inkább a' te seme-
 idet a' bűben gyönyörködő és
 bálványozó Tyrannusok határa-
 ra, és töröld-ki őket az egész
 földnek szinéről: Y. Erőssít-
 meg a' te kezeidet, és a' mint a'
 pásztor az oroszlánnak szájából

a' ju-

a' juhoknak két szarait avagy a'
 juhoknak külső részeit ki ragad-
 d, ragadd. kiezenképpen a' te
 nyomattatott és kísértetek
 nyegő szegény fiainak ki-
 sany seregét: emeld fel a' Dá-
 vidnak le- esett sátorát és építs-
 meg annak repedezését, és a' mi
 abban meg- romladozott alfasd-
 helyére újjobban, mint régi
 időben volt: hogy birbassak an-
 na' maradékjait azok a' kik a' te
 Nevedről nevezettek, és a' te
 Nevedet prédikállották. Te
 vagy Uram Isten, a' ki ezeket
 tehered és a' ki meg, is cseleke-
 fed ezeket, és ama' bőv aratá-
 nak és bűretnek örök békeféség-
 gel állandó napjait nékiek meg-
 adod; a' melyeken szántsának
 és örömmel arassanak, a' mel-
 lyeken a' bor nyomo és a' mag-
 velő

b

a

v.

i c.

4. v.

v. 7

9 c.

6. v.

u c. 4

1, 3. 7

A cap.

c.

20

1

az, a'
háznac
sörgés.
O lzi-

agy
deut
raval
hogy

OSZT
leket
reisé-
apon-
ük és
Oh

dele
meg. b
landoság
a' te min
kegyelmede

ezzo
állat-
hogy
elő kép-
pen

ha,
keleti iz
hatatlan
let és az
tc olly f

ak
hogy
hazánk-
valo he-
igazán
bivő

a
lyekkel
tél, és e
busulását
hogy mi

szekir-
anyék-
nak fe-
szent-
egy-

ruhaz-
künk
den ref-
a' mi vi-
sek lebe

űk és
ett. Es
k bá na
an nem
receder
el

ked
gyelmét,
munkálkod

miu-
tted le-
a te szerelmes
k Jésus Chri-
stus,

a
b
a

minden
és tiszt. be-
béli Ma

n

i.

c

c

V.

ges
szent
és ilm
hálada
lye ige
az hálád
a' bünte
mivel b
ménség
f agyor
a' tava
apad
K

és
tiszt.

edig kő-
n felő ke-
gyel-

nyidért,
való ke-
hűség
fogad-
áségre
an-
dóság
lért.
Kö-

t
h
ta
li
k
tua
sem
ig va
nyu
te seg
gunkna
iyūk: h
vehetūn
áldott ke

c
-
a-
aak
bert
embe
akes
loden
onof

v
m
ru
M

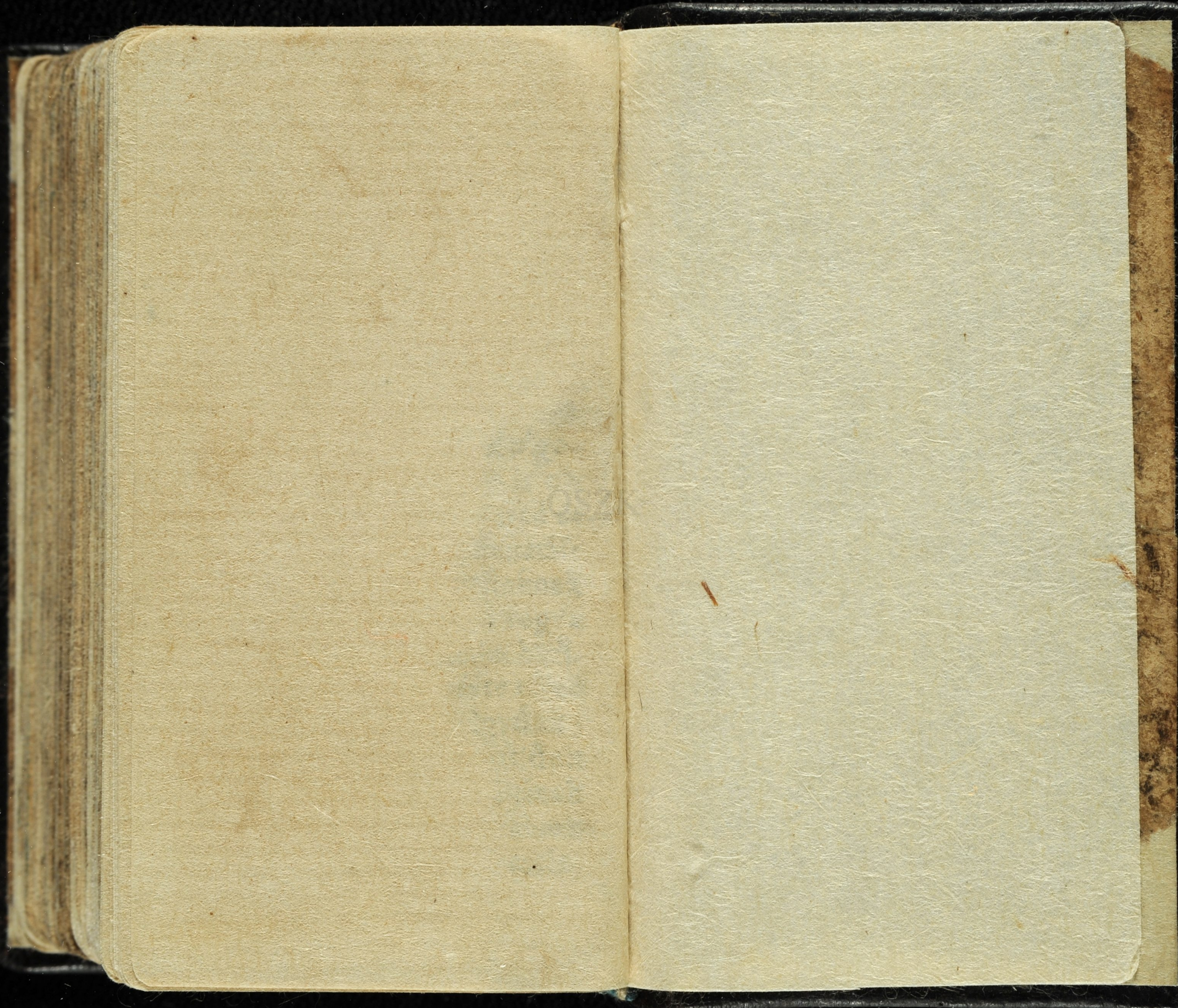
po
ba
bár
mi
ne
ha
gye
son
kedl
tisztu
ékel
átors
mel é
dig mi
tedelme
dben va
hajthato
rünk té
sten, ho
nak
kő
sz

pub

ér-
nagy
toz-
lé-
deg
rul-
há-
o va-
e ter-
meg
Urok
előt-
ncsen
döben
krul va-
seleked-
ezekről
gondol-
élek a°
sze-
ér-
k-

minék
e' mi m
meg h
meg tén
áldott k
hogy m
séggel h
tenetes é
a mi ke
helsük
s' a' p

an
kége-
is oh
sted és
mutatás-
finknek
fogva
en hitű-
éste tőled
dgyűnk :
zűlűnk
ának
álnok
csele-

ADRIANA

KELEVEN

110
1.22.10